

BIBLIOTEKA KÓRNICKA

130677

ZPRÁWA
O
ÚSTAWU SLOWANSKÉM
PŘI
EWANGELICKÉM LYCEUM
W PREŠPORKU

NA ROK 183⁷/₈

WYDANÁ.

Tiskem Karla Bedřicha Wiğanda.

Dějwe Wáh uplyne a Tatra se zvrátj,
Nežli se Slowáků čest a chwála ztratj.

G. Palkowič.

Sláwie zde šťastně zaštěpila
Nowý wraubek překrásného uměnj,
Ljbezné swé řeči založila
Drahé vlasti přepotřebné učenj;
Ugala se ratolestka zdarná,
Radũgte se Slawinini synowé,
Snážnost vaše nezũstane márná,
Wěnce se wám wjti magj bobkowé.
Vaše chwály básnjř bude pěti
Na harfě a na citaře ljbezně,
Po stoletjch gméno vaše zněti
Bude nad vašjm i prachem wjtězně,
Tmawý hrob když kosti vaše skryge,
Ctnostný vlastenec ho skropj slzami;
Wjc to platj, rum když gednau zhnige,
Nežli obraz obložený perlami.

B. Tablic.

130677

PŘJPRAWA.

Pečowati o obecné dobré, aneb napomáhati blaho a štěstj swého národu, a tak skrze něg lidského pokolenj, gest podlé wyrčenj rozumu neyswětějšj práwo, než spolu i neyhlawnějšj powinnost člowěka we společném žiwotu se nalezagjcjho. Widjme-li w tomto, neb w giném ohledu národ náš za ginými na zadu zůstáwati,*) máme všemi sjlami k tomu se přičiniti, aby cizinci na nás, co o sebe samé, o swé bližnj, o swůg národ a člowěčenstwo nedbagjcj, prstem neukazowali, ale abychom we wšem, co dobrého, prawého a krásného gest, giné národy negen dohonili, ale možné-li ge i předběhli. To se pak stane, když se budau všeliké stroge (mašiny) a rukodělny (Fabriky) a giná, genž průmyslu (industrii), orbě, kupectwj a t. d. napomáhagj, w národu a vlasti rozmnožowati; když se budau ústawy (instituty), které zrowna ku vzdělánj národu směrugj, gakowé gsau: Muzea, k zachowánj národnjch pokladů a pamatnostj, Matice, k wydávánj užitečných a potřebných národu knih, zarážeti; když se budau dále stolice učitelské potřebných a užitečných nauk a uměnj zakládati,

*) Pro nedostatek pjsmena ů mjsto něho gen w náhlosti se wzalo ů.

tedy školy, zaopatřené dobrými, národu co vlastnj vlasti, dušj i tělem oddanými, a geg nikoli národnosti swléci chtěgjcjmj učiteli. Nebo dobré a swědomité wychowáwánj, gen od takowého se očekáwati může, který národ, gehož učitelem gest, srdečně miluge, a tomu, by se řeč geho — ten prostředek a kljč ke wzdělanosti a člowěckosti — potlačila, zmužile odporuge.

Mnohý vlastenec, by se rád stal, zaslaužilým o dobré rodu swého, než neznage snad potřeby a nedostatky geho, wůli swé klesnauti dopauštj. Odkud ge začasté třeba, vlastence s nedostatky a potřebami národu seznámiti t. g. předstawiti gim staw národu a vlasti, genžto buď bjdný, buď šťastný gest podle toho, zdali dostatek neb nedostatek potřebných a užitečných Ústawù neb Institutù má, z nichžto neylépe o stawu geho sauditi lze. My Slowané w tomto ohledu proti některým Ewropy národùm na njzkém stupni geště stojme, ze gména pak my, w této částce Slowanstwa pod Tatrami w Slowensku.

Při přjtomném spisku nenj naše předsewzetj, staw Slowenska wùbec wypsati, nýbrž gen Zpráwu o gednom, však pro geho weliké na blaho a štěstj národu působenj všeho pozoru hodném Ústawu Obećenstwu podati.

Wšeobecný ten zákon přjrody „překážky gsau ku wětšj zmužilosti podnět“ i k powstánj Ústawu tohoto nemálo dopomáhal. Čjm wětšjm zagisté zlým počátek tohoto stoletj Slowensku hrozil, tjm wjce srdce vlastencù láskau k swému národu hořelo. Z gedné strany wogny a nepokoge w Ewropě panugjcj, z druhé přesčárowá horliwost

sausedù našich, celé Uhersko s připogenými gemu zeměmi, a tak i Slowáky, přenárodniti chtějících, zdarnějším postupování literatury a národnj vzdělanosti, náramně překážela. Tuť se zgewili mužové, kteří Slowensko již již k zahynutj se chýljej z nastawajícjho gemu neštěstj, gestli ne do cela wytrhli, aspoň žiwota geho dotud prodlaužili, až zroste počet vlastenců a milownjků národu, kteří budau w stawě nepřátely geho konečně zahanbiti.

Nowé stoletj nový wěk Slowensku nésti se zdálo, anť zvláště p. Bohusl. Tablic a Wys. uč. p. Giřj Palkowič swým neustalým wynasnažovánjm a neohroženau wytrwalostj powstawajícjmu toho času neduhu — odrodilstwj — mužně wzdorowati a Slowáky, zvláště muže školského a cjrkewnjho stawu, z nečinliwosti, z nedbalosti a hlubokého sna k vyššjmu žiwotu neunaweně buditi počali. Wšecku swau mysl, všecky swé sjly na založenj Institutu neb Ústawu řeči a literatury českoslowenské w Slowensku oni obráceli, kterýžto Ústaw by ocháblost a surowé cize-nj se swého rodu w lásku ke swému národu u kraganů gegich proměňowal, mezi nimi vzdělanost a osvětú rozšiřowal, a na udrženj vzdělané gednau pjsebné řeči českoslowenské mezi Slowáky pracowal. Málo zagisté před tjm někteří Slowáci, zvláště ze strany katoljkého duchowenstwa, ne k nemalému oslabnutj sil celého českoslowanského obecenstwa a Slowenska newyjce, od užjwané posawad w knihách řeči byli odstaupili.

Abychom tedy známo učinili, gak uspořádán Ústaw onen pro řeč a literaturu slowenskau býti měl, sem nawrženj plánu na založenj geho a powzbuzenj k ně-

mu od gmenowaných giž mužů wypracowané a na
wjce učených Slowáků zaslané, i co prwnj posawad
a neywybornějšj zde u nás, celé klademe.

„Předmluva.

„Neyučenějšj Čechové to svědectwj wzácným na-
„šim Předkům w spisých swých wydawagj, že mezy
„nimi wždycky byli takowj muži, kteřj negen o vzdě-
„lánj a zwelebenj České; t. g. wypalerowané Slo-
„wenské řeči snažně usylowali, ale také této řeči —
„ač se gj wjc z knih, nežli od matek a chowáček uči-
„ti musyli — tak powědomi byli, že se známostj ge-
„gj rozeným Českým Spisowatelům wrownawali, ano
„mnohé z nich přewyšowali. — Slowútnj Slowácy,
„milj Kragané! Pěkné gest zagisté toto svědectwj!
„Ono y nám potomkům oněchno Slowákůw ke cti
„slaužj; ale také y k tomu nás zawazuge, abychom
„w tyto šlepege předků swých wkročjc, rowně ga-
„zyka swého a dobrých uměnj wzdělawánj a roz-
„šiřowánj hleděli, aniž dopustili, aby se tato otcůw
„našich chwála na nás skončila. — A ačkoliw w přj-
„tomném času několik málo vlastencůw máme, kte-
„řjž se mezy neyznamenitějšjmi teď žigjcými český-
„mi Spisowateli stkwěgj; předce však wůbec, a
„zwlaště u přirownánj k giným, řjcy nemůžeme, že-
„by se od nás k pozdwiženj, a k wzdělánj Slowenské
„literatury tolik dálo, kolikby se djti mělo a mohlo.
„Toť nám y cyzý (gako němečtj) Spisowatelé, gisté
„ne bez přjčiny, předwruhuj. — Pozdwihněmež oěj
„swých k obloze Uherské (Maďarské) literatury;
„gak pěknau záři na ni wcházeti spatřjme. Ohle-
„dněmež se na bratřj swé Čechy; uzřjme s gaku
„horliwostj a snažnostj gegich učené zbory, poně-

„kud zašlého otcowského gazyka se ugjmagj, a ti-
 „ché, zlým osudem zaplašené Múzy, zpátky k sobě
 „wolagj. Y máme-li my sami hanebné malátnosti a
 „nedbalosti ceychen ceychowanj mezy sausedy cho-
 „diti, k hanbě a potupě swých otcůw, k hanbě a po-
 „tupě sebe samých, k hanbě a potupě swého potom-
 „stwa! Slowácy prociťmež! Ugměmež se sami sebe
 „a dobrého nám od předkůw pozůstaweného gména,
 „gako otčizny, wytrhněmež sebe a gazyk swůg z po-
 „haňenj, sstupmež se w Společnost, spogme
 „se s Čechy, a přinesmež swému milostnému ga-
 „zyku, který giž tolik, w skutku wysoce učeníých,
 „a gak we swé vlasti, tak y w cizých kraginách wel-
 „mi wznešených ctitelůw a vzděláwatelůw má, y měl
 „— přinesmeš slowútnému a milému swému národu
 „se synowskau wděčnostj něgakau malau částčku
 „swého usylowánj a swého gměnj w obět! Pozdwi-
 „hněmež se trochu duchem, a poněkud na vlastnj do-
 „bré, pro obecenj, gako wznešeněgi smýšlegjcy muži
 „pozapomněmež! Co nás může wjc šlechtiti? Čjm
 „sobě můžeme kraššj chwały a cti wě nec uwiti? —
 „Následugjcy toho způsob a plán několik snažných
 „swého národu a gazyka milownjkůw, kterjž se we
 „wšecko w něm položené předkem přerádi uwolugj,
 „wšem prawým, zvláště pak učeníým a gmenowitě
 „dolegi poznamenaným Slowákům zde předkládagj,
 „bratrsky uctiwě gich žádagjce, aby se k tak chwali-
 „tebnému a prospěšnému cyli s nimi spogili.“

I. Má se sebrati Slowenská učená Společnost.

Tato má záležeti:

1. „Z gednoho Zprávce, gehožto powinnostiby
 „byli: Na schůzkách Společnosti presydowati, za-

„sednutj krátkau řečj otwjrati y zawjrati, a materie
 „k rozgjmánj předkládati. Sicby byl Audem gak ginj.
 „Mohlbý se woliti od Audû wětšjm počtem hlasû na
 „2 — 3 roky y na delšj čas. Geho wšak hlas (suffra-
 „gium) bylby wždy poslednj, a tak neydûležitěgšj,
 „neydûkladněgšj.“

2. „Ze dwau Sekretářûw neb Pisářûw. Těch-
 „to powinnostiby byly: Audûm o wěcech učených
 „dopisowati, y s přespólnjmi, s Čechy, s Morawany,
 „korrešpondency wěsti; na schůzkách y gindy akta
 „Společnosti zapisowati a ge na týchž shromaždě-
 „njch čjsti. Mohlbý pak gedem gedné polowicy Au-
 „dûw, druhý druhé dopisowati. Tyto by také na ně-
 „kolika rokû, tak gak Zprávce, Audowé wolili. Pro-
 „fessor wšak Slowenské řeči mohlbý wždy y Sekretá-
 „řem býti.“

3. „Z Audû. Powinnosti gednoho každého Auda
 „bylby: Sekretářûm 1 zlatý neb y wjc ročně platiti;
 „napomáhati wydáwánj dobrých Slowenských knih;
 „Spisy obzwlášte Audûw Slowenské Společnosti roz-
 „šiřowati, prodáwati, poraučeti; dobré knihy a pořád-
 „ky do Cýrkwj a škol uwázeti, zbjrati Slowenské Sta-
 „rožitnosti, penjze, dokumenty k Slowenské hystoryi,
 „ředšj staré Slowenské knihy, rukopisy, nápisy a t. d.
 „Powinnost dále každého bude, časem wypracowati
 „krátké spisy, gako k. př. geoğrafické a statystycké
 „wypsánj některých kragûw, stolic, měst, wypsánj
 „žiwotû učených Slowákûw, zwlášť Spisowatelûw.
 „K tomu bude každý powinen, wšeligak dobrého Spo-
 „lečnosti hleděti u. př. aby leğacy i giných dodrodinj
 „zýskala; hleděti wšeligak dobrého Slowenské lič-
 „ratury wûbec, u. př. abychom mohli mjti Professora

„Slowenské řeči w Prešpurce, a tak naň penjze zbj-
 „rati. Aud knihu wydáwagjcy powinen bude 10 neb
 „20 exemplářůw Společnosti darem dáti. Každý po-
 „sléz bude powinen na schůzky Společnosti choditi,
 „wšak ne newyhnutedlně. Audy bude woliti sama
 „Společnost.“

„Schůzky pak mělyby se častěgi držeti, snad ročně
 „jedna. Na takových schůzkách, mimo to co po růz-
 „nu oznámeno, mohlyby se od Audů wypracowané
 „krátké spisy y průby z knihy, gižby kdo wydati mj-
 „nil, čjsti, při čemžby každý swůg saud powědjti
 „mohl. Tuby chom se radili o dobré Společnosti, tu-
 „by byli woleni Zprávcowé, Sekretářowé, Audowé,
 „oznamowalyby se nalezené starožitnosti, staré ná-
 „pisy a t. d.

II. Má se ustanowiti Učitel neb Professor Slowenské řeči při ewangelických školách w Prešpurce, geštoby

1. „Školnj, aspoň Slowenskau mládež, darmo (snad
 „po slowensku), učil Slowenské ěrammatyce, hysto-
 „ryi Slowenské neb České literatury, s dotčenjm snad
 „y literatury Ruské, Polské, a t. d.; gi cwičil w Slo-
 „wenském psánj a t. d. Přes týden mohlby asi 4 ho-
 „diny učiti.“

2. „Kommunikácý našj s Čechy a s Morawany pro-
 „středkem byl. U. př. kdyžby kdo z Audů Společno-
 „sti Slowenské knihy z Prahy mjti neb tam poslati
 „chtěl, toby skrze tohoto Učitele učiniti mohl. Wšak-
 „by tento při tom žádných autrat mjti nemusil.“

„Geho ročnj plat bylby 50 dukátů; t. g. (neb giné-
 „ho způsobu geště nynj nemáme) vyhledáwa se 50
 „dobrodincůw, z nichžby každý dotud, pokudbychom

„gistěgšjho platu newynalezli, ročně genden dukát
„dal. Takowýto dobrodinec žádá se, aby se zde po-
„depsal, wýslovně dolože, že chce každý rok swatě
„geden křemnický dukát na tohoto Professora, urči-
„tým od Společnosti časem, odwáděti, aneb summu
„zložiti, geštoby ročně geden dukát interessu doná-
„šela.“

„Tento dukát každý pošle (a sice neylépe by bylo
„předkem) k těm Audům, gež k přigjmánj těch peněz
„Spolek takowých 50ti dobrodincůw wywolj. Toby
„snad mohli Sekretáři býti, a tak geden sám Pro-
„fessor.“

„Tohoto Učitele woliliby wětšjm počtem hlasů sa-
„mi ti, geštoby mu platili, wšakby neyprwé vybrali
„z prostřed sebe, kterjžby dwa neb tři kandydowali.“

„Učitelby musil pořádek a nawrženj swých lekcý
„Audům poslati, tak aby tito potřebná naprawenj
„w něm učiniti mohli. Ročněby také byl powinen
„wěrnau zpráwu o stawu tohoto zřízení Společnosti
„poslati, neb na schůzce přečjsti. Přitomby ukázal
„spisy neb exercycya swých posluchačůw.“

„Tento Učitel nebylby podzržen Prešpurskému
„Konwentu, než bylby považován gako býwagj po-
„važováni u. př. naši tam obýwagjcy Kandydāti a In-
„formátorowé. Anížby se on do řjzenj Gymnasium
„mjchal.“

„Toto nawrženj může se potřebnými snad artykuli
„rozhogniti, y opraviti.“

Tu nasledugj gména 60 mužů, kterj ze gména ucti-
wě žádání byli, by k Ústawu tomuto a k založenj gehu
přistaupili.

Gak náhle něktěrij náwrh tento byli přehledli,

hned se našli mezi nimi, genž ho negen schválili, ale potom i na uskutečnění jeho horlivě pracovali. Poněwadž pak národní učená Společnost všecko, k čemu nawržený to směrowalo, w skutek uwesti měla, pozornost všech vlastenců na sebrání gegj byla obrácena. Než Slowáci, gímž cizj wjce sladne, než domácí a vlastní, o své národní štěstj lehkomylně nedbagjcy, schopnosti tolik neměli, aby byli toto počínání mužů o všeobecné dobré národu pečujících sobě vážiti znali, a k nim celau dušj se připogjce na hlas ten powzbuzujcy w gedno se sebrali. Pročež vlastencové za potřebné uznali, aby někdo předkem za Zprávce Ústawu požádán byl, kterýby potom i s Tagemnjky (Sekretáři) sebau na čas wywolenými na uskutečnění návrhu celého stál. Za takového Dw. p. Michala Institorise Mošowského sl. b. k. w Prešporku, co může gak pro wěk tak i pro zásluhy o obecné dobré a literaturu slow. od národu váženého, opětowaně žádali. Tomuže muži we věci této i Důst. p. Martin Hamaljár Superattendent baňského okolj, což důkazem gest horlivého jeho pečování o vzdělání a štěstj rodu svého, psal nasledowně:

„Šlechtné pro národ a vlast Slowenskau Dw. p. Tablice a Wys. uč. p. Palkowice počínání z radostí gakýmkoli mohu způsobem napomáhám. Dwa tito Páni krom učitelstwj i učenau Společnost řeči a literatury slow. pod gednjm Zprávcem a dvěma Tagemnjky založit hodlagj — která wěc kýžby se podařila! Aby se pak podařiti mohla, třeba neyprw mjti Zprávce, kterýby se o ni mocněgi přičinil, nynj sice wyžádaného, napotom skrze Údy wywoliti se magjcyho. A poněwadž někdo, kdoby wěc počal býti můsj, gá se

dobré věci ugjmám, a Wás, Muži Wysoce ctěný, snažně prosjm, abyste úřad Zprávce přigati a geg pokud Wás Bůh žiwiti bude, zastáwati ráčil. Pjši pak p. Tablicowi, aby Wám plán sebau wypracowaný, gestli to geště neučinil, co neyspjše poslal.

W Štáwnici, 15ho listopadu 1801.

Martin Hamaljár.“

Když však ten, buď z ostýchawosti něgaké, buďpak z giných přčin nechtěl úřad Zprávce přigati; vlastencowé w tom ohledu k Důst. p. Martinu Hamaljárowi se gednomyslně obrátili, genž wůli gegich vyplnil, a gako požádaný Předstawený, co potřeby bylo, konal. On na to wywolil potřebné Tagemnjky (Sekretáře) a sice Wys. uč. p. Giřjho Palkowiče a Dw. p. Bohusl. Tablice, by ge tak úřednj powinnosti k tomu, co prwé z dobré wůle konali, zawázal. Konečně k těmto i Dw. p. Michal Šepeši co Mjstozprávce přidán gest. W takowém giž spogenj vlastencowé tito všemožně kragany swé k uskutečněnj náwrhu powzbuzowali a zvláště na založenj Stolice učitelské pro řeč a lit. českoslowenskau na Lyceum prešporském, i na wydáwanj knih pracowali.

Nic méně při všem těchto a giných mužů usilowanj, pro chladnost k věci tak swaté a malodušnost rodáků gegich, prwnj částka Ústawu, učená totiž Společnost, ani tehdy, ani pozděgi nepowstala a až posawad w pauhých gen žádostech a w naděgi zůstává, že „co se wleče, neuteče.“ Wýsledek však horliwého a šlechtěného počínánj toho byl ten, že založenjm Stolice řeči a literatury českoslowenské, Ústaw slowanský na Lyceum w Prešporku powstal, který až posawad co gedna naděge Slowenska při mnohých

arci a welkých těžkostech a překážkách stogj. Od roku giž 1827⁸/₈ počali učenci Ústawu tohoto zakládati Knihownu a Listownu pro Spolek k výkonnému se cwičenj w materčině powstalý, když pak tento přestal, wšecká magetnost gehu Ústawu připadla a tak Ústaw nynj záležj:

1. Ze Stolice učitelské řeči a lit. českoslowenské,
2. z Knihowny a z připogené k nj
3. Listowny, konečně pak
4. z Pokladnice — o kterých zwláštj zpráwy nynj podati mjinjme.

I.

UČITELSTWJŘEČI A LIT. ČESKOSLOWENSKÉ na Lyceum přešporském.

Zakládánj a gistiny. Zakládánj Stolice učitelské ne s menšjmi obtjžnostmi spogeno bylo, anť se to bez dostatečné fundácj stati nemohlo, wlastenec pak, kterýby byl wýtečný účel podepřjti mohl a chtěl, gen zřjodka se naleztí dal. Gako základnj kámen nesmrtelné paměti G. Exc. p. Štěpan Stratymirowič někdy Arcibiskup karlowický, s nimž se w čas swého přehljdánj Cjrkwj Ew. A. W. 1801 Dúst. někdy p. Martin Hamaljár co s mužem welké učenosti seznámil, obětj swau z 500 zl. w bank. záležegjcj položil. Za gehu příkladem hned ginj wjce méně dlé sil swých přispěli, mezi nimiž Dw. někdy p. Ğabriel Machula na Středě obětowaw 100 zl. se wyznačil.

Když se již tak za tři roky 653 zl. w ban. shromaždilo a naděje byla, že se i wjce shromaždí, 1803 požádali vlastencové prešporský Konwent, by jim Stoliční učitelskou řeči a lit. českoslovenké na tamních ew. školách založiti dowolil, což w krátkém času i dosahli. Učitel měl většinou hlasů učené Společnosti slowenské wolen býti, než poněwadž tato geště nebyla powstala, a potřebá učitele ze dne na den wjce cjtěna byla; Důst. p. Martin Hamaljár w spolku některých mužů gakožto Přednj zwacj list (Wokátor), kterého hlawnj částka w Tatrance na rok 1838 na str. 38 — 41 wytištěna gest, Wys. uč. p. G. Palkowicowi ze Štáwnice 31. března 1803, poslal. Ti chwály a paměti hodnj mužové, kterj tento zwacj list rukau samého p. Superattendentu psaný podepsali, zasluhuj gisté, aby zde weřegně gmenowani byli; Dw. p. p. Jan Straka Staršj ew. bratrstw hontského w Pukanci, Sam. Čerňanský w Bátowcech, Matěg Krumm w Prandorfě, Mich. Ğoďra na Baĝoni, Paw. Kuzma na Almáši, Sam. Košáni w Štáwnici sl. b. kazatelé a Mich. Jároši Rektor Ğymnasium ew. w Štáwnici. Pán Palkowič ke všemu, coby národu dobré žádalo, odhodlán gsa, hned na pozwánj toto, do Prešporka přigjti newáhal, kde i dne 12. list. t. r. uведенý pewným a přjkladným úmyslem nastaupil učitelstw, owšem dosti na nēgistém základu stogjcj.*) Plat geho, w prwnjm roku asi w 150 zl. záležegjcj, krom úroků z pe-

*) K radostnému onomu dni a na přjštj p. G. Palkowiče Sam. Rožnay štud. tenkrát na Lyceum báseň složil a tiskem wydal pod názvem „Plesánj nade dnem 12. listop. 1803.“

něz připomenutých, byly ročité snůšky některých horlivějšjch vlastenců, mezi kterými hlavnějšj Dw. někdy pánové Ladisl. Bartolomeides, Ján Molnár, Štěp. Leška, Adam Lovich, Karlo, Boh. Tablic, Wys. uč. p. Štěp. Fabry Professor Prešporský a jiní byli. Za výběřjho snůšek, které gak sám spisowatel Tatranky wyznává brzo sau přestaly, p. Boh. Tablic byl ustanowen, než obtížnost tuto pro národnj blaho odřeknutjm se Sekretářstwj dne 5. pras. 1805 ze sebe složil. *)

Roku 1804 od Zprávce, Mjstozprávce a dwau Sekretářů podepsané a k peněžnému napomoženj Stolice wyzýwagcej listy byly tištěny a skrze p. Palkowice na wžecky strany rozeslány, při čemž se také Wýběřj w každé stolici ustanowili. Tjmto však způsobem nic wjce k prwnjm než 978 zl. 38 kr. w bankowkách až do 1806 nepřibýlo, z kterýchžto na potřeby Ústawu (od Wýprawy (Deputacie) Shromažděnj cjrkewnjho (Konwentu) okolj předdunagského dne 1., 2. a 3. čerwna 1819 za slušné uznané,) 683 zl. 59 kr. wydáno, ostatnjch pak 294 zl. 39 kr. we 125 wýtiscjch biblie odwedeno bylo. **) Při sbjrkách těchto neywjce se horliwosti Dw. někdy p. Ladislawa Bartolomeidesa Ochtinského sl. b. k. děkowati musj, gehožto přičiněnjm w bratrstwj ģemerském na 420 zl. 13 kr. w bank. se shromaždilo.

Důchodky učitelowy měly wydáwánjm Nowin slowenských a giných knih zwětšeny býti, než nedosá-

*) Sr. wše z ohledu platu s dodatkem k 26 čjslu Týdennjka na rok 1816.

**) Tatranky swaz 4. na rok 1838 str. 28 — 29.

hlo tjm způsobem, co se očekávalo a i samé vydávání knih pod gménem Ústawu nezadlauho přestalo; nebo wěc ta toliko p. G. Palkowiči zanechaná, bez dostatku základnjch peněz k tomu a odběratelù, neywjce však bez pomoci giných, od něho samého dlauho obstarávána býti nemohla. Wydány pak gsau pomocj peněz Ústawu:

N. Zákon wysvětlený (Hásûw) dwa djly w 4., a Šlabikáře Palkowičowa prwnj wydánj. Ostatnj spis, pod gménem Ústawu, aby mu powěsti a wáŕnosti zpûsobil, na swûg však náklad dal tisknauti sám Professor, a sice:

Pamatné přjhody hraběte Beňowského,

Hlas wolagjcj k sedlákùm od Feješe,

Ĝrammatika česko-slowenská (prawopis toliko) od Šramka a giné.

Wlastnost a práwo nowého wydánj poslednjch čtyr podlé wýslovného oznámenj wydawatele Týdennjka r. 1816 w čjslu geho 11. na str. 176 se nalezagjcjho, Ústawu náležj.

Wšecka magetnost Ústawu až do 1819 stála pod opatřenjm a zprávau samého Učitele, w kterémžto roku, když dotčený Wýbor (Deputacie) wšecky pochybnosti o stawu gegjm skrze p. Bohusl. Tablice namjtané zřetelně byl wyswětlil a zprawil, pod opatrowánj a dohledánj cjrkewnjho Zboru okolj předdunagského přešla. Pro dostatečnau bepečnost gistin a wěčitau stálost Štolice učitelské p. Palkowič gi i s pečetj Ústawu s tau žádostj a pod tau wýminkau odewzdal, aby mu tehděgšj Dûst. p. Michal Kowač-Martini Nadzjratel cjrkewnj okolj předdunagského pogištěnj a wyswědčenj wydal, že se k giným potřebám obrátiti

nesmj, než k placenj Učitele řeči slowenské a že Stolicke řeči slow. od prešporského Lyceum odlaučena nikdy býti nemůže, — w tom pádě pak, gestližeby Stolicke tatýž na některý, byť i delšj čas bez Učitele zůstala, aneb lekcie poněkud se nedržely, aby všecky úroky základnjch gistin, k samým gistinám se přidávaly. Pogištěnj a wyswědčenj to dne 15. srpna 1825 i w skutku obdržel, když prw w učitelstwj řeči a lit. slow. 4. a 5. máge t. r. na sl. ejr. Shromážděnj okolj předdun. potwrzen byl, kteréžto zde pro všestrannj ugištěnj obecnstwu ze sw. 4 Tatranky na str. 37 podáváme.

„*Infrascriptus, ita exigente Puncto VII. Operati Inclytae Deputationis Districtus Cis-Danubiani in negotio Institutum Slavicum Posoniense tangente, ddo. 1., 2. et 3. Julii 1819 subseque per Conventum Districtualem 10. Nov. ejusdem anni Posonii celebratum Protocolli puncto 77 adoptati et approbati, integra fide et officiose recognosco et testor:*

„*Tit. Dominum Georg. Palkovits, Prof. etc. universis contra eundem intuitu librorum sub nomine et praetensive impensis Instituti ab eodem editorum in substratis eidem Deputationi actis formatis Praetensionibus, conformitate sentimentu per eandem Deputationem praecitato Opere deputationali depromti, ex toto et finaliter complanatis, tam Obligatoriales sub Nr. 1. laudati Operati, quam et suppellectilem Librorum ad fundum ejusdem Instituti spectantium sub Nr. III. specificatorum, una cum Sigillo Instituti, eo cum desiderio et respective Cautela Superattendentiae huic resignasse, ne specificatus ibi fundus Capitalium, pecuniarum et Libro-*

„rum a Lyceo Posoniensi unquam abstrahi, nec in
 „alios fines converti valeat, ad casum vero inspera-
 „tum, si cathedram hanc Slavicam Posoniensem, per
 „longius etiam tempus vacare, vel suspendi contin-
 „geret, cuncta interusura praeattactorum fundatio-
 „nalinm Capitalium, ipsis Capitalibus, sine augendae
 „fructificationis, adjici debeant.“

„Cujusmodi pro tranquillitate ejus necessarium et
 „ad procurandam perennem Instituti hujus consoli-
 „dationem directum Testimonium et respective Apo-
 „cham eidem praesentibus ex officio extradedi.“

Modrae, die 15. Augusti, anno 1825.

Michaël Kovács-Martini m. p.

Eccl. Modrensis Slavonicae V. D. Minister,
 et Cis-Danubianus Superattendens.

(L. S.)

Gako nahoře widěti, gedna částka z přispěvků
 vlasteneckých připadla co ročnj plat Učitelj, giná se
 obrátila na vydávánj knih, a třetj srazena w gistinu
 pro Stolicj učiteliskau, genž se nynj w následugjećm
 stawu nacházj, který bohužel za 35 let owšem rado-
 stněgi wyhlžeti mohl.

A. Magetnost w peněžjch a sice:

- 1) Slaw. Konwentu okolj předdun. k opa-
 třenj odewzdané a na tento čas skrze
 Ur. p. Pawla Baluše w Prešporku ga-
 kožto Zprávce gegich zprawowané,
 gsau tyto:

- a) Hlawnj kapitál u Wys. ur. p. Ludwj-
 ka Szontagha, Předstaweného w Pan-
 stwj Kochanowském od 10. čerwna
 1827

Strana

wjd. čjs.	
Rf.	x.
633	—
633	—

		wjd. čjs.	
		Rf.	x.
Přenešeno		633	—
b)	Poručený Ústawu dne 28. srpna 1829 od p. Tablice u Ur. p. Petku na Drietomé w Trenč. st. kapitál w 84 zl. 44 x. w. č. (gehožto Obligátor nynj u p. N. Bakoše w Trenčjně gest) i s třinácte-ročnjmi úroky t. g. 65 zl. 31 x., což spo-lu 150 zl. 15 x. wynášj, k čemu, když se dodagj úroky od téže gistiny od 1829 — 1838 totiž 45 zl. bude všech těchto peněz 195 zl. 15 x. Poněwadž ale Ur. p. Petko 50 zl. w. č. z úroků slo-žil, zůstává nynj	145	15
c)	Od p. Petky Ur. p. Balušowi složené a 31. ledna 1837 do c. kr. Spořitelnice (Sparkasse) wyložené úroky od gistiny pod b, totižto	50	—
d)	Plat Wys. uč. p. G. Palkowiče na rok 1836 rovně we Spořitelnici	38	—
2)	U sl. Konwentu cirkwe přešporské, pod řjzenjm Ur. p. Š. Petra Webera w Preš-porku, gakožto Exekutora Testamen-tu Institutorise Mošowského a zpráw-ce fundacj toho poručených Ústawu slow. od Dy. někdy p. Michala Inst. Mošowského 100 zl. w bank. t. g. 60 zl. w č. Tento kapitál s úroky swými, nebo se nikdy neodbjraly, do r. 1834 na 150 zl. 39 x. zrostl, kterýžto opět s úroky swými 6 od sta každoročně 7 zl. 30 x. obnášegjemi o 30 zl. w. č. zwět-šený — nynj ohsahuge	180	39
Gistá r. 1838 magetnost Stolice učitelské		1046	54

Hlawnjho kapitále t. g. 633 zl. ročnj úroky 38 zl. wynášegjcj gsau ročnjm platem Učitele, s kterým se geště sám se Strjdnjkem swým děljlwá.

B. W knihách, kamž podlé Tatranky r. 1837 w Prešporku strany 29 a 30, počitugeme:

1. Řeč pohřebnjch „Poslednj čest“ ex. 156.
2. Biblj Palkowičowých ex. 125.
3. Hufelanda ex. 16.
4. Hásowa Nowého Zákona ex. 250.

Poznam. Tyto knihy Konwentu oddané a sice do rukau p. Bilnice, kde se nynj nacházegj, na stopu toho posawad sme přigjti nemohli; což teprw samé shromážděnj cjrkwě prešporské rozhodne. Po vyhledánj knih těchto, genž se nynj děge, o prodeg gegich postarati, a co se utržj k základnjm penězùm přiložiti nezapomeneme. Pečet Ústawu a několik menšjch rukopisů nacházj se u Důst. p. Frant. Stromského, Superattendentu.

Wyučowánj a pilnost. Zasednutj školnj dne 12. list. 1803. Wys. uč. p. G. Palkowič latinskau než wýbornau řeč k žákům swým držanau otewřel*), pak strjdawě geden rok mluwnici, druhý skladnu (syntax) řeči českoslowenské w latině za 32. léta sám, zwlášťe budaucjm kazatelům a učitelům, předkládal, zkaušku weřegnau každého roku na Lyceum drzew. Z počátku i historii literatury českoslowenské přednášel, což potom gen přjležitě při mluwnici se dalo.

*) Sr. Tatranky sw. Inj, str. 26. a násled.

Když ale pro vysoké stáří své a pro jiné příčiny a práce zvláště spisovatelské 183⁵/₆ léta učití přestal, mezeru tu Dobrosł. Ğrozman Bohosłowec (Theolog) dobrowolným, wyučowánjm nezbehlegšjch toho geště roku vyplnil: následugjcjho 183⁶/₇ pak giž k tomu skrze něg a ostatnjch p. Professorů na Lyceum podle nařizenj Distr. Konwentu ustanowený Střjdnjk neb Náměstnj (supplens) totiž p. Lude wjt Štúr, čekatel bohosłowj, mluwnici gazyka mateřského, a sice ne wjce w latině ale w řeči národnj předkládat počal, ačkoli zkaušky posawad geště w latinském gazyku se děgj.

Gak při zakládánj a udrženj Stolice této, tak také při zastáwánj úřadu sobě swěřeného p. Palkowič welikých si nabył zaslůh, gichž památka u wděčného potomstwa nikdy nezahyne. Onť gest, genž sám sobě zanechaný, příkladnan swau horliwostj, z lásky ku swému národu, prwnj a gedínké dosawad takowéto Učitelstwj, při wšech geho nedostatejch a neřestech wytrwanliwě zastáwal a od hrozjcjho mu častokráte zahynutj zachowal.

Při skumném (theoretickém) tomto wyučowánj řeči mateřské, gakowé toliko učitelská Stolice poskytovala, časem i wýkonná (practická) cwičenj mezi posluchači slow. lekej powstala. U mladjků totiž slowenských na přešporském Lyceum ožjwagjcjm duchem Slowanstwa a příkladem kežmarského Spolku powzbuzených, potom když na začátku roku 182⁷/₈ Knihownu slowanskau sbjrati a zakládati počali, a tak seznámiwše se z některau aspoň stránkau literatury našj, wětšj láskau k wyššjmu wzdělávánj řeči a sebe zahoreli byli, powstala žádost, ne na prawidla ga-

zyka a čjtánj pauhé se obmeziti, alebrž schopnost swau we pracowánj také cwičiti. Hned tedy budaucjho roku 1828 někteřj, gmenowitě: Sam. Chalupka, Drah. Štúr, Dan. Lichard, Sam. Godra, Štěp. Caltjk, Sam. Babylon, Matěg Holko, Giřj Matauška k cjlj tomu se spogiwše, prwnj wýkonným shromažděnjm znik dali, která si neyprw sice samé toliko prospjwánj w dokonalejšj známosti řeči, potom wšak při tom i pěstowánj budaucjch prawých a účimliwých obranců a rozšiřowatelů člowěčenstwa w národu našem za cjl wzala. Aby pak shromažděnj tato gistého twaru (formy) nabyła a k wytknutému účelu gistěgi kráčela, potřebná k tomu prawidla, genž potom podle nowych potřeb změňowána a naprawowána býwala, sepsali, a za gich strážce, gak wůdce na dráze započaté, gednoho z wyššjch Přednosty názwem nadaného sobě wywolili a sice w prwnjm roku p. Professora Palkowiče. Druhého roku k boku Přednosty ze středu údů dwa nowj úřednjci Mjsto - Přednosta a Tagemnj k ustanoweni byli — onen, aby w nepřjtomnosti samého Přednosty nad pořádkem w zasednutjch ruku držel — tento pak, aby do knihy k tomu zřjzené wšecky činy shromažděnj zaznamenáwal, a s přespólnjmi také we společných záležitostech dopisowal. W takowémto giž způsobu zasednutjm neyskůř gedna, od roku pak 183³/₄ dvě hodiny w týdnu určeny byly, w nichž učenci wzawše sobě wýtečnějšj kusy ze spisů českoslowenských w řečněnj se cwičili, swé práce čjtali a sandili. Když wšak r. 183⁴/₅ rozdjl mezi řádnými a mimorádnými údy powstal, gen těch práce, gakožto w řeči zběhlegšjch, weřegně, těchto pak od wywole-

ných sobě saudců saukromně čtány a naprawowány býwaly. Gestli času w zasednutjch zbýwalo, ten na wyswětlowánj Sláwy Dcery od 183⁰/₁ roku M.-Přednostowé obráceli. Práce učenců podařenějšj do zvláštnj knihy se zapisowaly, což myšlénku o wydánj gich pod názvem: „Plody učenců řeči českoslowenské Prešporku“ roku 183⁴/₅ wzбудilo — w tomto roku i pečet se štjtem třj wrchů Tetry předstawugjcej a se sluncem nad nimi vycházegjcm, s nápisem pak „Pečet učenců řeči č.-slovenské w Prešporku“ wyhotowena gest. Saukromnjho tohoto wzdláwánj národnjho přes celý čas trwánj geho Zprávcowé byli: Wys. uč. p. G. Palkowič, Dwog. p. p. Jan Mockowčák, Mich. Hlawáček, Ondř. Michnay, Frant. Špannağel býwalj Diakonowé Dúst. někdy p. Paw. Bilnice, p. Dan. Lichard na ten čas wychowawatelstwjm se zanepraždňugjcej, a poslednj Wys. uč. p. Matěg Šewrlay Učitel Bohoslowj na Lyceum tamějšjm, těmto pak připogeni M.-Přednostowé; Sam. Ğodra, Jan Klimaček, Sam. Chalupka, Drah. Štúr, Mich. Hodža, Tom. Hroš, Sam. Wanko, a Lud. Štúr. Pamětnici zasednutj wedli Sam. Babylon, Joz. Ružička Čech, Dan. Sloboda, Paw. Berthan, Lud. Štúr, Ctiboh Cochius, a poslednj Jan Maróthy a Jan Bysterský.

Poněwadž sme o cwičenjch těchto z prwnjch šest roků od zniku gegich zvláštnj (srow. Plodů našich roku 1837 str. VII. — XVII.) podali; ty opakowati za nepotřebné držjce, postawjme zde toliko děginy poslednjch dwau let, w nichž Spolek tento geště trwal.

Spočátkem roku 183⁵/₆ k cwičenjm wykonným pod

zprávau Wys. uč. p. Matěge Šewrlaya, giž předešlého roku úřad Přednosty zastáwagjejho, hned se přistaupilo. W prwnjm zasednutj koncem minulého roku wywolený M.-Přednosta Lud. Štúr wjtagjej swau řečj, Tagemnjak pak Ctiboh Cochius básnj bratrsky přjtomných učenců pozdrawil; po čem p. Přednosta, puzen gsa všeobecným zápalem, hleděl krátkau řečj powinnosti obzwláště budaucjho lidu učitele wyložiti, spolu pak dokázati, že Slowáci při všem protiwenj a přenasledowánj nepřátel slowenské řeči zahynauti nemohau.

Na žádost údů, aby se mjsto wyswětlowánj Sláwy Dcery giným prázdný čas w zasednutjch doplnil, M.-Přednosta, mage sobě tuto powinnost swěřenau, pamětněgšj stránky z dějin národu slowanského po celý rok wyprawowal.

Widauce učenci, že při rozsáhlegšjm účinkowánj swém scházj gim na zákonech ke všem pádům se hodjech, giná pravidla od předešlých wětšj úplnostj se děljej skrze Výbor ze středu swého k tomu ustanowený sobě zřjdili, kterážto, podpisem p. Přednosty potvrzená, i se starými k lepšjmu všech srownánj we zwláštňj Pamětnici zapsána se nacházegj. Pod tjmtu rokem wydáwánjm „Plo d ů,“ výborněgšjch totiž pracj w Pamětnici zapsaných k tomu ustanowenj se zanepraždňowali, až ge i konečně hoto wé do shromažděnj na to oznámeného Ctiboh Cochius a Lud. Štúr, kterým umjštěnj pracj a tisku oprawa swěřena byla, dne 1. dubna k weliké všech radosti přinesli.

Giž toho léta se ustanowilo, aby mládež slowenská w nižšjch školách na Lyceum se učejj, gazyku

mateřskému a milowánj národu swého se přiučowala. Wyučowánj gegj M.-Přednostowi swěřeno bylo. Podniknutj toto stalo se neywjce na powzbuzenj Wys. uč. p. Bohumjra Šröera Professora tamže, rodem Germana, Slowanský však národ pro zvláštnj geho schopnosti upřjmně milugjcjho, genž prwnj nalezajc se synky Slowenska we swé škole wyzwal k pilnému nawštěwowánj ústawu tohoto. Údů řádných se počítowalo 31, mimořádných 18, a wenkowštj peněžitě k Pokladnici Knihowny přjspjwagjcj nalezali se třj; w zasednutjch 78 čteno a sauzeno pracj 104, z nichž 14 za hodné k zapsánj do Pamětnice se uznaly. Z počtu údů někteřj pro nedbanliwost wymazáni gsau. Po wywolenj úřednjků pro budaucj rok nasledowalo dne 18 čerwna laučiwé zasednutj.

S nastáwagjcjm rokem 1836/7 nastal také cwičenjm těmto, wůlj samých učenců řjzeným poslednj rok, w němž po přečtenj prawidel užjwaných Lud. Štůr, koncem předešlého roku za M.-Přednostu potvrzený, řečj, ginj pak básněmi swými p. Přednostu a údy wjtagjc, dne 7 zářj zasednutj započali. Pán Přednosta, za důwěru a čest sobě prokázananu wljdně se poděkowaw, gak předešlého, tak i tohoto roku učence k pilnému učenj se mateřčině a k hágenj swé národnosti napomjnal. Tagemnjkem prwnjm byl P a w. K o š a c k ý, po odřeknutj se pak geho Jan Maróthy, a druhým Jan Bysterský.

Prwnj péče učenců po přečteném náwrhu Bolesl. Wrchowského byla, aby se Wýbor (giž sice i před tjm při wydáwánj „Plodů“ mjsto magjcj), genžby společné záležitosti obstaráwal a wůbec na zwelebenj zasednutj pracowal, zákonně potwrdil, a meze geho

důkladně zvláštními pravidly vytkly. W uspořádaném již Výboru údové krom úředníků (t.M.-Přednosty, Tagemníků, Knihovníků a Protiúčtowníků) byli ještě tři z učenců — které, když potřeba požadovala, k rokovánjswoláwati M.-Přednostu právo měl. Nowé toto zřízení weliké přineslo výhody; geho zagisté snažnosti připsati se musj, všech potřeb obstaráwánj, záležitostj rychlé uskutečněnj, mnoho prospěšných ustanowenj, čehož Zápis y (tak se nazwala poznamenáwánj činů Výboru) důkazem gsau. Znamenati ale slušj, že nařízení Výboru gen tehdy pro všecky platnost měla, když po weřejném přečtenj gegich w zasednutj od podpisowatelů k tomu wywolených podepsána byla.

Asi w prostřed roku došla učence zpráva o úmrtj Štěpana Dužy ew. bratrstwj w nitranské stolici Staršjho, gehožto zásluhy o rozmnoženj Knihowny gegich wděčným srdcem uznáwagjce, na návrh Výboru, truchlozpěwem (elegij) památku geho poctili.

Poněwadž se již teď powěst roznášela o zrušenj všech spolku na ew. školách w Uhersku powstalých, obáwagjce se učenci, aby mládeži slowenské na Lyceum příležitost k vzděláwánj se w swé řeči nechybowała (poněwadž, gak wyše zmjnéno, lekcie weřejné Učitel držeti byl přestal), žádali, aby w tom od předstawených opatření byli, načež gak již dotčeno, Ludštúr čekatel bohoslowj, již i před tjm mluwnici řeči českoslowanské přednášegjcej, za Strjdnjka zřízen byl.

Konečně dne 5^{ho} dubna 1837 zaslaužilý p. Přednost, očekáwanau již zápowěd prohlásiw a úřad swůg při téže příležitosti složil. W následugjcejch ještě za tjmto dwau ostatnjch zasednutjch 8 a 12^{ho}

téhož měsíce konalo se z ohledu společné magetnosti, toho času w 387 kusech knih (krom brošurek), w 31 číslech Listowny, a w penězech a sice na hotově w 34 zl. i 52 kr. záležejc, na dluzjch pak w 438 zl. a 8 kr. w.č. Konečně M.-Přednosta gménem všech úřednjků w krátké řeči powolánj se odřeknuw, přjtomných k dálšjmu pilnowánj mateřčiny i k milowánj národnosti napomjnal — Bolesl. Wrchowský pak za přjčinnost úřednjků dokázanau gménem všech učenců děkowal. Údů řádných se počtalo 25, mimořádných 35, k nimž 7 wenkowských přistupowalo; w zasednutjch 55 čteno a sauzeno bylo pracj 104, z nichž 74 půwodnj, ostatnj přeloženj byly; Pamětnice z nich nakořistila 12. Tři z údů zanechawše Prešporek s Ústawem se rozlaučili, tři bez wšj přjčiny wystaupili, čtyři pak pro nedbanliwost wywrženi byli.

Gak za předešlých let, tak i tohoto čjtaly se Pražské Nowiny se Wčelau, k nimž geště toho léta K w ě t y a Illyrské Nowiny s Danicj, od některých učenců zaopatřené, přistaupily. Takto po osmiletém trwánj Spolek k wykonnému cwičenj se mezi mládežj slowenskau w Prešporku přestal, k gehož pochwale se řjci může, že mimo giný užitek, několika wěrných, celau dušj opuštěnému swému rodišti a Slowanům oddaných synů odchowal: djka wřelá za to zakladatelům a wděčnost pěstowatelům!

Poslednj ustanowenj z ohledu Knihowny a Pokladnice učenců řeči českoslowenské, na žádost gegich skrze tehdegšj Výbor wypracowané a w ostatnjm zasednutj od všech potwrzené, pro všeobecné uwědoměnj k Zprávě našj připogugeme:

„Poněwadž uzawřenjm kráľowské mistodržcjc Rady č. 28,380 dne 20 zářj 1836, wydaným, a dne 5 dubna 1837 weřegně prohlášeným, na školách ew. se wšecky spolky mládeže a následowně i učenců řeči českoslowenské na přešporském Lyceum, zapowjdagj: ustanowili tito w poslednjm swém shromažděnj dne 8. dubna držaném z ohledu swé mohowitosti, Knihowny totiž a Pokladnice, nimiž posawád, gakožto swau magetnostj, neobmezeně wládli, následugjcj pořádky:

I. Knihowna a Pohladnice gak w gmenoslowech pod čt. B. a C. popsány gsau, bude na potom magetnostj Učenců řeči českoslowenské.

II. Knihowna spolu i s Pokladnicj bude mjtí Dozorce, pod gehož opatrowánjm ona státi má.

III. Dozorce tohoto wywolj si učenci řeči českoslowenské, a geg poprosj, by starost tuto, pokud mu možno a libo snášeti ráčil. Dozorce tento wšak gen z Professorů na Lyceum wolen býti může.

IV. Učenci řeči českoslowenské wywolj si ze středu swého při konci roku školského dwa Knihownjky, kteřj wšak potvrzenj Dozorcowu potřebugj.

V. Dozorce postavj na začátku roku školského po boku Knihownjkům dwa Dohlédače. Dohlédači nicméně z prostřed těch čtenářů, kteřj spolu i učenci řeči českoslowenské gsau, ustanoweni budťež.

VI. Gestliby se časem Společnost českoslowenská zdwihla, Dozorce gj Knihownu i spolu Pokladnici odewzdá, gjž ona neobmezeně, gako to dosud mjsto mělo, wládnauti bude.

VII. Prawidla dle kterých Knihowna a Pokladnice zprawowány býti magj:

A., Z ohledu Dozorce.

1., Dozorce při začátku roku školského, odewzdá Knihownjkům, při konci předešlého roku, od Učenců zwoleným kljče Knihowny spolu i s Pokladnicj; poznamenánj ale knih a staw Pokladnice u sebe podržj, aby dle něho při konci roku počet od Knihownjků požádati mohl.

2., Dozorce wywolj si dwa Dohlédače, kterj (dle C.) na to zřetel bráti magj, zdali Knihownjci úřad swůg swědomitě a dle předpisu zastáwagj.

3., Když od Knihownjků aneb od kohokolwěk giného nawrhnuto, aby se kniha něgakowá kaupila, zdali se to učiniti má, neb ne, rozhodne.

4., Odkazugeme Dozorci práwo, Knihownjkům, kdyby úřad swůg ne dosti swědomitě a pořádně zastáwali, úřad odňati, a učencům, by giné na mjsto těchto zwolili, nařjdi.

5., Při konci roku prezře Dozorce Knihownu a Pokladnici w přjtomnosti dwau Dohlédačů, či se nalezá w té celosti a pořádku, w gakém gim odewzdána byla, a w gakowém se nalezati má.

6., Přehledne i účty okem přjsným a ge, gestli w nich shoda panuge, potwrđj, gestli méně, za odstraněnj a naprawenj chyby se wčasně zaugme. Pokladnici a Knihownu opět přes prázdniny k sobě wezme.

B. Z ohledu Knihownjků.

7., Knihownjci pořád z počátku roku školského požadagj od Dozorce kljč Knihowny a Pokladnici; swolagj čtenařů, by po přeslyšenj prawidel Knihowny gména swá komu libo podepsali.

8., Knihownjci magj dostatečné gmenoslowy knih zhotowené mjti, w určitý čas wždy na mjstě Knihowny se dostawiti a čtenářům ochotně knihy žádané wydati, wygmauce některé nákladné n. př. Slownjk Jungmannůw, a ge zase nazpět s přišlau lhůtau čtrnácte dnů požádati.

9., Knihownjci magj o zwelebenj Knihowny pečowati, užitečné knihy pilně kupowati, však při kupowánj knih a wůbec při wydávánj peněz wždy dowolenj od Dozorce žádati, wygma drobnějšj wydawky, gako na zawazowánj knih. Bez wědomj a dowolenj Dozorcowa žádný spis na útraty Pokladnice kaupen býti nemůže.

10., Knihownjci magj Knihownu celau a gednotliwe knihy w dobrém stawě zachowati, potřebu nowého knih swázánj obstaráwati, škodu na knihách učiněnou Dozorci zawčas oznamiti, aby se za to všechno zaugati a škodu Knihowně wynahraditi mohl; gináče sami zodpowjdati musej, wůbec na tom státi, by Knihowna negen nic netrpěla, ale i zrůstala, powinni gsau. Sem přináležj bedliwe přehljdánj knih, při gegjch odbjránj.

11., Do knih kaupených aneb darowaných Knihownjci způsob nadobudnutj a swé knihownjetwj, gak se to posud stáwalo, wpjšj.

12., Knihownjci gsau powinni listy na dlužnjky a podporowatele Knihowny psáti.

13., W nowěkaupené neb darované knihy negen do gmenoslowů knih we Knihowně se nalezagjejch pořádně zapisowati, ale takowé i Dozorci ukázati, by ge on tež do swého gmenoslowu wnésti mohl.

14., Penjze z Pokladnice se nemoňau pod žádnau wýmjnkau rozpûgčowati.

15., Každý měsje powinien gest Knihownjk Pokladnici u sebe třjmagjcej dwěma Dohlédačům účty skládati; a gestliby kdo z podporowatelů takowěto žádal, geho žádosti rychle wyhowěno buď.

16., Při kenci roku školského, před zkauškami, Knihownjci odewzdagj Knihownu do rukau Dozorcowých spolu i s Pokladnicj.

C., Z o h l e d u D o h l é d a č ů.

17., Dwa Dohlédači při začátku roku školského Dozorcem ze středu čtenařů a spolu i Učenců řeči českoslowenské ustanowenj, magj každý měsje účty Knihownjků přjsně přehljdati, wůbec na to pozor dáti, zdali Knihownjci pořádně úřad sobě swěřený zastáwagj; zdali magj úplné gmenoslowy knih a. t. d. (čl. 8, 13); zdali kupugj knihy (čl. 9); zdali knihy zkázu neberau (čl. 10); zdaliž způsob nadobudnutj značj (čl. 11); zdaliž dopisugj s podporowateli Knihowny (čl. 12); zdaž zapisugj knihy darem dostaté aneb kaupené; zdaž penjze rozpûgčowánjm nerozptylugj (čl. 14); — Wýsledek přehljdánj stawu gak Pokladnice tak i Knihowny Dozorci každý měsje w známost uwedau, a když pořádek a shodu we všem naleznau, účty pjsemně potwrdj.

D. Z o h l e d u č t e n a ř ů.

18., Čtenaři při začátku roku školského Knihownjky swolanj napjšj swá gména do knihy k tomu zřjzené, a dwa zlaté w. č. Knihownjkowi složj; nikdo potud Knihownu užjwati nemůž, pokud tyto penjze nesložj.

19., Knihu čtenář gen za čtrnácte dnj u sebe třj-
mati můž, potom gi aneb wrátj, aneb znouu na
čtrnácte dnj přepsati dá.

20., Gestliby čtenář na knihách menšjškodu učinil,
peněžitau náhradu Dozorcem naloženau složj, gesti-
by ale knihu docela ztratil neb na skrže zkazil, no-
wau kaupj aneb cenu gegj wynahradj. Což učiniti ať
se nikdo nezdráhá!

Listiny této zhotowily se dwa odpisy, z nichž,
wlastnjm ruky podepsánjm všech údů, a pečetj učen-
ců potvrzených, geden Dozorcowi, druhý pak do
Knihowny wložen býti má.“

W Prešporku dne 12. dubna 1837.

Ludewjt Štúr w. r.,

dosawádnj M.-Přednosta.

Jan Prawolub Maróthy w. r.,

dosawádnj Tagemnjc prwnj.

Jan Wědoslaw Bysterský w. r.,

dosawádnj Tagemnjc druhý.

Pawel Wšudyslaw Olljk w. r.,

Protiučtownjk.

Ben. Prawoslaw Čerwenák w. r.,

dosawádnj Výboru Přjsedjcj.

Hořislaw Škultéty w. r.,

M.-Knihownjk.

Jan Záhon w. r.

Jozef Stano w. r.

Drahotjn Walowič w. r.

Aloys Wrchowský w. r.

Jan Dalibor Zimáni w. r.

Dan, Jaroslaw Bořjk w. r.,

řádny Knihownjk a Učtownjk.

Drahomjř Bohuslaw Šulek w. r.

Ludewjt Semian w. r.

Jan Slawolub Wolko w. r.,

dosawádnj Wýboru Přjsedjcj.

Miloslaw Frndák w. r.

Jan Zbell w. r.

Geyza Ostrolucký w. r.

Miloslaw J. Hurban w. r.,

dosawádnj Wýboru Přjsedjcj.

Boleslawjn Wrchowský w. r.,

řádný úd.

Imrych Blažkowič w. r.

Giřj Bánik mladšj w. r.

Adam Kardoš w. r.

Wolnomil Brayer w. r.

Drahotjn Kiko w. r.

Drahotjn Husár w. r.

Jan Bogmjř Petřikowič w. r.

Jan Repický w. r.

Ludewjt Lange w. r.

Žigmund Langhoffer w. r.

Jan Bachár w. r.

Pawel Wolnomil Baraňai w. r.

Wiljm Blažkowič w. r.

Imrych Petr Kraus w. r.

Miloslaw Křižan w. r.

Dan. Chranislaw Mazúr w. r.

Pawel Sloboda w. r.

Jan Wlastimil Pellár w. r.

(M. P.)

Podlé nařizenj tohoto Wys. uč. p. Matěg Šewrlay
dosawádnj Přednosta Dozorstwj wděčně hned na se

wzal a také dva Dohlédače Knihownjků Jana Bysterského a Ben. Čerwenáka sobě wywolil; Knihownjky pak býwalé Dan. Jaroslawa Bořjka a Hořislawa Škul-tětyho w knihownjetwj učenci potwrdili.

W tomto stawu mládeži nynj, chtějcej dále také w mateřčině se zdokonalowati, nic nepozůstawalo, gak co s neywětšj horliwostj k Ústawu, gakožto gedinému, k národnjmu vzděláwánj pozůstawagjcjmu, weřegnému prostředku w tom ohledu se obrátiti, kdežto se hned weřegně i tjm způsobem cwičiti mohla, kterým se osem let saukromně byla cwičila. Pán Ludewjt Štúr totiž, za Střjdnjka Učitelowa giž před tjm ustanowený, we wyučowánj swém dne 12 dubna 1837 nowé pořádky zřjdl, dle nichžto každý týden;

a.) W dwau skumných (teoretických) hodinách, gako potud byl činil, mluwnici řeči českoslowenské a co pomůcky i giných slowanských nářečj dále předkládal.

b.) W giných dwau výkonných hodinách učenci w pracowánj a w řjkánj se cwičili. Poněwadž pak těchto do 40 se nacházelo a w řeči i we způsobu psánj nerowně zběhlj byli; aby se tjm častěgi we slohu (štylu) vzděláwali, rozdělil ge na řádné a mimořádné. Řádnj co zběhlegšj weřegně práce swé čjtali a gednidruhým saudili: mimořádnj pak s koncem každého měsje Střjdnjkowi práce swé přinesli, genž ge wywoleným sankromným saudeům k sauzenj oddal. K řečněnj na každau hodinu po dwa z obau třjd ustanowowáni byli. Pro zachowánj pořádku při ustanowowánj na řjkánj a práce, gako i pro zapisowánj všeho, co se dálo, za dobré uznal někoho z učenců

za Zapisowatele wywoliti, gakoŭým i Jana Bysterského učinil.

c.) Gednu krom toho hodinu k předkládánj děgepisu literatury slowanské obětowal.

Tjmtó giž pořádkem pod wedenjm neunaweného Náměstnjka učenci až do konce školského roku s welikau chutj a ochotnostj w národnjm vzděláwánj kráčeli, mezi nimiž zvláště řádnj pilným donášenjm a sauzenjm pracj horliwosti dokázali. Na hodinách výkonných od 15. dubna dwacetkráté držených čteno a sauzeno 33 pracj, mezi kterými 23 půwodnjch, 10 přeložených; gedna ze všech za hodnau k zapsánj pro Ústaw uznána byla. W poslednjm shromažděnj 18. čerwna, ze začátku učenci pro budaucj rok w úradě potwrdili dosawádnj Knihownjky, totiž Dan. Jaroslawa Bořjka za prwnjho, a Hořislawa Škultétyho za druhého, ke konci pak J. Wědoslaw Bysterský, J. Prawolub Maróthy, Joz. Miloslaw Hurban a Hořislaw Škultéty vlastnjmi laučiwými básněmi od Ústawu a spoludruhů swých se laučili, na čež p. Strjdnjk krátkau řečj wyučowánj swá dokončil, w njž se od všech upřjmně odebral, překážky, které se národnjmu vzděláwánj gegich toho roku na odpor stawěly, předstawiw.

Krom toho p. Náměstnjk gak minulého tak tohoto roku dwakráté přes týden útlegšj mládež slowenskau menšjch škol na Lyceum mluwnici českoslowenskau učil, a we psánj, řjkánj a pracowánj w řeči mateřské cwičil. Ze strany této, gegjž počet na 28 wynášel, dne 14. čerwna při přjtomnosti Wys. uč. p. Bohumjra Šröera a mnoha mladjků slowanských s pochwalau a k welké, nad prokázaným prospěchem

gegjm, všech přítomných radosti zkúšku držel. Mezi pilnějš i odměny w knižkách k tomu od některých Slowanů obětovaných, rozdal.

Gak náhle se žákovstvo do škol shromáždilo zaslaužilý p. Náměstnj k dne 6. zářj mládež slowenskau předběžně dal swolati, a oznámil gj, že podlé loňského pořádku i nastáwagjcj rok pokračowati a prwnj hodinu 9. zářj držeti bude. Při téže příležitosti Knihownjkům minulého léta zwoleným nařjzeno, aby gdauce k Wys. uč. p. Mat. Šewrlaymu Dozorcowi Knihowny, gemu gménem mládeže slowenské poklonu učinili, a o kljče Knihowny i Listowny, a Pokladnici, gakož i o to požádali, aby dle Vho čjsla „poslednjho ustanowenj“ dwa Dohlédače ustanowiti ráčil, který owšem Ondř. Radoslaw a Šolca, a Imr. Rastislawa Krausa za ty hned ustanowil. Když se tyto věci pokonaly, děgepis Ústawu p. Strjdnjkem přečten byl.

Dne 9ho zářj prwnjkrát řádně se shromáždili, kdežto p. Náměstnj k ke swým učencům řeč držel, w njž ge k neustálé pilnosti w uměnj a k milowánj čistých mrawů napomjnal, by tak Slowané we vlasti našj negen počtem ale i vzdělanostj někdy za příklad giným slaužiti mohli. Po krátké swé řeči za budaucjho Zapisowatele Ondř. Rad. Šolca wywolil, a Knihownjkům při častějšj psánj listů k dobrodincům a dlužnjům Knihowny na pomoc dal tři dopisowatele Jana Dalibora Zimániho, Miloslawa Hurbana, a Jána Repického, tomu Dennjk a Pamětnici, těmto Listář hned odewzdaw. Aby se pak sauděnj listů od Ústawu psaných a obstaráwánj giných potřeb w hodinách ku vzděláwánj se ulože-

ných diti nemuselo, nařídil všem nadzmněným, aby to saukromně konali, pjsemnau však zpráwu ze všeho weřegně pročtawali. Co swědky skutků gegich a pomocnjky Wlastim. Pelláre, Domol. Blažkowiče, Bojm. Petřikowiče, Bogisl. Záborského a Wolnomila Baraňaiho z posluchačů k nim přidal a gak těchto, tak i prwnějšjch k swědomitému a horliwému plněnj powinnostj napomjnal. Nařizenj toto W ý b o r e m D o p i s o w a t e l ů nazwáno gest. Konečně Miloslaw Hurban báseň swauku počté p. Strjdnjka předřjkal, a Hořislaw Škultéty Odau shromažděné k cjli tak wzněšenému učence přiwtal, k učinliwosti a swornosti ge powzbuzowaw. Gména těch, genž se tehdy a pozděgi také za učenců řeči českoslowenské zapšali gsau, a sice:

a., ř á d n ý c h; Dan. Jaroslaw Bořjk, Pawel Wolnomil Baraňai Nowohradčan, Imr. Demolub Blažkowič Hontčan, Kar. Woln. Brayer Zwolenčan, Jan Wlastimil Pellár Morawan, Jan Bojmjr Petřikowič Zwolenčan, Miloslaw Šimon Lipták, Auğust Heřislaw Škultéty Nowohradčan, Ondr. Radoslaw Šolc Lipták, Jos. Miloslaw Hurban, Miloslaw Křižan Trenčané, Lud. Lange Zwolenčan, Jos. Wšeslaw Horwát, Sam. Wrah. Fontáni, Giřj Bogisl. Záborský, Ondřeg Slaw. Hodža Turčané, Pawel Jakubowič, Sam. Jakubowič Pešťané, Jan Repický Zwolenčan, Drahot. Lud. Semian, Pawel Sloboda, Jan Bachár Nitrané, Jan Dalibor Zimáni Qrawec, Giřj Bánik Zwolenčan, Imr. Rastislaw Kraus Lipták, Kašpar Dianiška Malohontčan, Jan Jaromjr Zbell Hontčan, Stanislaw Kajsar Slezák, Jan Zwolánek Čech, ke kterým se i Beniamin Prawoslaw Čerwenák Zwolenčan čekatel bohoslowj,

na ten čas wychowawatelstwjm se objragcej, připogil = 30.

b., mimo řádných: Sam. Štúr, Drah. Černo, Drah. Křižan, Drah. Zelenai, Drahotjn Mároši, Lude-wjt Šnitta Trenčané, Jos. Holuby, Lud. Ďurkovič, Lud. Šulek, Joz. Šaško, Štěp. Mandeljk, Drah. Walo-wič, Mich. Geržo, Drah. Kuttalek Nitrané, Jan Ro-štár, Daniel Naděga Zwolenčané, Joz. Bedřich Mora-wan a Ed. Lamoš Orawec = 18.

c., Neskûr za dobrovolné poslauchače i násle-dugcej Srbowé přistaupili; Konšt. Žiwkowič, Štěp. Markowič, Jan Despinič, Mikuláš Ğruič, Nestor Kon-štantinowič, Now. Tapawica, Žiwko Kyryakowič = 7, všech tedy učencû bylo 55.

A tak mládež slow. loňským pořádkem wedena by- wši, na woleném samochtě poli vzděláwánj se w po- znáwánj potřeb rodu swého a k dalšj dokonalosti w mateřčině a w giných věcech národnjch postupowala, z njž wětšj částka obau třjd pořádným plněnjm nařj- zených powinnostj důkazy horliwosti a pilnosti dala, tichým pak a mravným se chowánjm dobrého gměna zvláště u předstawených škol a cjrkwě tamněgšj sobě nabyła.

Během léta tohoto tři slawnosti na Ústawu drženy byli; w gedné učenci nad uzdraweným z nebezpečné nemoci otce Slowenska, Slowautného p. Jana Kollára, dne 18. března swé wřelé city radosti wygewili; w dwau ale zasvěcených k poslednj počtě spoludruhû swých, Jana Wolka dne 1. řjgna a Dan. Mazura 3. pro- since 1831, nad wčasnu gegich smrtj truchlili.

Z pokračugjcejch spisû slowanských čtaly se Praž- ské Nowiny se Wčelau, Illyrské Nowiny

s Danicj, Kwěty, Srbský nár. List, od slow. p. Pawłowiče, Uspořádatele geho, darem zaslaný a Srbská Nowina. — We všech 78 výkonných shromažděnjch čjtáno a sauzeno pracj 76, z nichž 8 do Pamětnice zapsáno gest. Wypracowánj byla z wětšj částky obsahu basnjřského a půwodnj, při tom také několika přeloženj z řečtiny, latiny, francauštiny, wlaštiny, němčiny, ruštiny a polštiny. Výbor Dopisowatelů zpráwy o konánj swém 43 krátě čjtal, a listů od Ústawu, neywjce poděkowacjch a z ohledu dluhů Knihowny, pjsal 55. — Z počtu učenců tři odšedše z Prešporka, dwa pak beze wšj důležitě přjčiny wystaupili, čtyři pro nedbanliwost wymazáni gsau.

Zkauška z mluwnice řeči čslow. djlem od samého řádného Učitele p. Palkowiče, který gi začal i poněkud w nj pokračowal, djlem od p. Strjdnjka, kterýž dále examinowal a dokonal, w přjtomnosti Dwog. p. Wiljma Šimky Professora na Lyceum a slowenského sl. b. k. genž kalkul psal, dne 25. čerwna, se držela, při čemž Ben. Prawo sl. Čerwenáka ček. bohoslowj, poněwadž dosawádnj Strjdnjk p. Lud. Štír se na Akademie německé ubjrá, za budaucjho nástupce geho řádný Učitel, s oznámenjm toho p. Rektorowi Lyceum, sobě swolil.

W poslednjm shromažděnj dne 25. čerwna prwnj Knihownjk složiw účty, ge po potvrzenj skrze Dohlédače i s pečetj učenců a kljčem Knihowny wywoleným dne 2. a 5. kwětna pro budaucj rok Knihownjkům Hoři sl. Škultétymu a G. Bogisl. Záborskému odewzdal, by to p. Dozorci Knihowny doručili. Potom když p. Strjdnjk nad rozlaučenjm se od Ústawu swé city w básni byl wygewil,

Bořjk a Pellár odcházegjce také od něho, za wšecká dobrodinj sobě prokázaná se mu poděkowawše, od wšech učenců krátkými řečmi se odebrali, Hurban pak a Škultéty laučiwe swé básně řečnili. Po těchto Pr. Čerwenák geště na krátce promluwil, přičemž neyprw gménem wšech učenců zaslaužilému p. Náměstnjku za weliká ustáwánj geho, potom wšem uřednjkům za konánj gegich se poděkowal. Konečně p. Střjdnjk učencům nástupce swého poraučew, wšem dobrého budaucjho prospěchu přál. —

Wyučowánj mladšjch Slowáků bylo Ben. Praw. Čerwenákowi swěřeno, který ge dwakráte každého týdne k známosti mateřského gazyka wedl. Následugjcj pak pod njm se cwičili; Sam. Ğawora Trenčan, Sam. Hanzljček, Paw. Kowáčik Nitrané, Jan Křižan Trenčan, Štěpan Layda, Jan Šaško Nitrané, Edu. Škultéty Nowohradčan, Wil. Šulek Nitran, Ondř. Lanĝe Trenčan, Joz. Ružička Nitran, Jan Infelici Nitran, Ondř. Klaudy, Paw. Maroši Trenčané, Drahet. Neckár, Lad. Paulini, Paw. Zelenka, Paw. Bořjk, Joz. Maier Nitrané, Mikuláš Petřikowič Zwolenčan, Drah. Šimonowič Trenčan, spolu 20. — Zkauška těchto byla dne 4. čerwna w přjtomnosti p. Střjdnjka a mnohých Slowanů, kdežto, poněwádž přjtomnj z rozličných kměnu byli, i z giných hlawněgšjch nářečj krom českoslowenského některj pilněgšj prospěchy swé ukázali. Knižecky co odměny piinosti horliwěgšjm desjti prwnjm i tohoto roku se darowaly.

II.

KNIHOWNA SLOWANSKÁ PŘI ÚSTAWU.

Při zrůstu literatury českoslowenské tjm wětšj potřebu knih cjtjčj mládež slowenská na Lyceum 1827/8 pomysliła sama neyprw na sebránj dobrých knih obzwláště českoslowenských. A tak učiněn gest počátek přjtomné Knihowny, kteráž podlé sepsaného a ustanoweného skrze p. Professora Palkowiče uspořádánj (Constitutio Bibliothecae Slavicae penes Lyceum Posoniense) a skrze něg i skrze Wys. uč. p. Šewrlayho gakožto Učitele Bohoslowj a od dwau ustanowených Knihownjků podepsaného zakládána a k rozmnoženj přiwedena byla. Gak mile toto wynasnažowánj i giným w známost uwedeno bylo, hned se našli vlastensky smýšlegjčj mužowé, mezi nimiž zwláště zwěčnělého Joz. Jozefowiče Jungmanna gmenowati musjme, kteřj ge hořliwě napomáhali.

Založená giž Knihowna a obětmi, gak samých učenců, tak šlechetných dobrodinců, rozmnožowaná a obdarowaná, pod mocj Spolku českoslowenského, gednjm řádným a gednjm menšjm Knihownjkem ze středu údů woleného opatrowána bywši, až potud stala, pokud se dne 12. dubna 1837 podlé ustanowenj nahoře sděleného řjdiť nezapočela. Od založenj gegjho až potud měla následugjčj hlawněgšj dobrodince; Weleb. Bratrstwj Liptowské a Nitranské, to prostřednjkem p. Mat. Blahem, toto p. Štěp. Duğem, Wys. uč. p. Reh. Dankowského, Wys. ur. p. Laur. Čaplowiče, Důst. p. p. Pawla Jozefiho, Sam. Frant. Stromského a J. Seberiniho; Dw. p. Adama Chalupku, p. G. Palkowiče, G. M. p. Wenc. Hanku, Wys.

uč. p. p. Fr. Palackého, Joz. Jungmanna, a An. Jungmanna, Dw. p. p. J. Kollára a K. Kuzmáního, W. M. p. J. Negedlého, Dw. p. p. Adal. Sedláčka a Joz. Zieglera, Wys. uč. p. Mat. Šewrlaya, Wel. Wlastenkyni Ĝenow. Kramerius, Dw. p. Wil. Šimka, p. Joz. Wágnera Senátora Březnánského, p. Boh. Tablice, Dw. p. p. Ant. Marka a Frant. Wetešnjka, p. Norb. Waňka, Slow. p. P. Joz. Šafařjka. Dw. p. Langhoffera, Dra. G. Ĝwota, Kar. Opočenského, Dw. p. J. Šuleka, Paw. Ćendekowiče, Dw. p. Sam. Chalupku, Drah. Boh. Šuleka, Dw. p. Ondř. Wenđerického, Dw. p. Mich. Hodžu, Ur. p. Kašp. Fejérpatakyho, p. Wacł. Krameriuse, p. Štěp. Caltjka, p. Frant. Šjra, Wjděnských Slowanů, p. Bolesł. Wrchowského a mnohé giné.

Knihownjky od gegjho založenj byli: Frant. Dianiška Hontčan, Štěp. Caltjk Nitran, Matěg Holko Hontčan, Dan. Lichard Zwolenčan, Drah. Štúr Trenčan, Ĝiřj Kworka Turčan, Tomáš Hroš. Nitran, Sam. Wanko Zwolenčan, Dan. Krnúch Pešťan, Drah. Frnďák Zwolenčan, Jarosl. Dan. Bořjk Nitran, a nyněgšj A. Hořisl. Škultéty.

Knihy, mezi kterými mnohá klassická a wážněgšj také djla se nalczagj, gako krom ujže gmenowaných Hágkowa Kronika, djla Dobrowského, Jungmannowa, Macieiowského, Šafařjkowa, Kollárowá, Hollého, Bibliotheka Klassikůw polských, giná pokračujcej a t. d. gsau z wětšj částky česko-slowenské, mnohé také srbské, polské a horwatské, gako i cizogazyčné Slowanstwa se týkagcej; na ruských ale posawád téměř wcele scházj. Nic méne při všem tom mnoho se geště wyhledává, aby se všecka djla, kterých se po kuse nacházj, doplniti, tjm wjce pak, aby

se aspoň všeccky zvláštnějšj spisy slowanské nadobudnauti mohly. Mjsto Knihowny we weřejném stawenj cirkewnjm a sice w jesenákowském Konwiktě od předstawených wykázáno gest, kdežto w nowé kasně, 1836 od učenců slow. nadobudnuté, složená se opatruje. Zde zrůstánj gegj toliko z poslednjch časů klademe.

Staw Knihowny.

Dne 8ho Dubna 1837 počtala . .
Téhož školského roku zrostla
geště stědrostj dobrodinců,
a sice

- 1) P. Joz. Milowuk. Srb Knihkupec w Pešti darowal rozličných srbských knih, mezi nimiž Pievanija Cernogorska i Hercegovacka, Sveslawije a giné—wšech
- 2) P. Wuk. Št. Karadžič, Narodne srbske poslovice, čtwrtau knihu z nár. Srbských pjsnj a. g.
- 3) P. Just. Michl člen řádu pobož. škol w Praze swé spisy; Prawopis Illyrský a. g.
- 4) Sl. p. J. Kollár, Ueber die lit. Wechselseitigkeit der Slawen
- 5) P. Kar. Kuzmání, Hronku na r. 1836

Spisů	Djlů	Wjkrát se nalezajících.
339	387	5
28	30	9
4	8	—
3	4	1
1	1	—
2	2	—
Strana	377	432
		15

Spisů	Djlů	Wjkrát se nalezajcích.
377	432	15
2	2	—
4	4	—
4	4	—
387	442	15

Roku 1837^{7/8}ho.

- 1) Slowané z Pešti, a sice; p. Mart. Hamulják, p. Ant. Naď, Dr. T. Mušický, p. Pet. Petrovič Diakon, p. p. Alex. Monasterli, Al. Radič, Š. Dawidowič, G. Petrowič, Žiwanowič, Wolič, Michakowič, Walowič, Stratymirowič Srbowé; Kurelac, Katalinič, F. M. Šándor Horwati; Š. Robačowsky, Polák; Mastiš, Höss, B. Wrchowsky, Slowáci, společně darowali neywjce srbské a horwatské knihy, mezi nimiž Raičowa Istoria Bolgarow. Chor. i Serbow. Milutinowičowa Ist. Serbie a Cerne Gore,

	Spisů	Djů	Wjkrát se nalezajcých.
Žiwot Bonaparte, Šafařjkowa Gesch. d. sl. Sprache und Lit. Zora na r. 1836 — spolu	27	32	6
2) P. T. Pawlowič spisowatel srbský, Srbskij nar. List na r. 1835 — 37 a 38 a. g.	5	6	2
3) P. Mil. Widakowič spisowatel srbský	3	3	—
4) Dr. Jan Šafařjk — Starožitnosti slowanské, Gesch. der slaw. Sprache und Lit. a. g.	4	4	3
5) P. Bol. Wrchowský Bibliotheku Malowničau a. g.	6	6	1
6) Matice srbská, Lietopisy na r. 1837 a 1838 a. g.	3	5	—
7) P. Paw. Štěpánik w Kragném sl. b. k. Hag kû w Herbář čili Bylinář	1	1	—
8) P. J. Šulek w Sobotišti sl. b. k. Prešporské slow. Nowiny	1	3	—
9) Důst. p. J. Seberini Sup. Agenda funebria	1	1	—
10) P. Boh. Šröer Prof. na Lyceum Mluwnici staroslow. od r. 1584	1	1	—
11) P. A. Arnot spisowatel srbský, Fr. Mirko Šándor, Sam. Godra, Mich. Melna, Kar.			
Strana	52	62	12

	Spisů	Djlů	Wjkrát se nalezagjećch.
Přenešeno	52	62	12
Opočenský, Fr. Kubowič, Drah. Kiko, Mat. Hrebenda, Cjrkew pešťánská, H. Škulté- ty, Lud. Langě, a ginj, mezi nimiž Gesch. der slaw. Sprache u. Lit., Nero- stopis, Montenegro u. Montenegriner, Berli- čowa Mluwnice Illyr- ská — spolu	12	16	8
12) Kaupilo se (wiz njže Wýdaw- ky Pokladnice)	10	12	—
Obdržela tedy 1837 ^{7/8} úhrnkem .	74	90	20
K čemu když se dodá z minulého roku	387	442	15
Ukáže se poslednjho roku gegj magetnost	461	532	35
Ze zwyšugjećch prodáno gest kusů 9			
Na odměny mladšjm učen- cům z nich dáno . . 3			
Zwolenské wnowě zalo- žené knihowně . . 4			
Spolu . . . 16 kusů t. g.	—	—	16
Staw Knihowny dne 25. čerwna 1838 byl	461	532	19

Krom toho počtala téhož dne malých brošurek z
kážnj a básnj přježitostných záležegjećch kusů

90, Kalendářů 28, Plodů 39 a Truchlozpěvu 56
wýtisků.

III.

LISTOWNA ÚSTAWU.

Se základem Knihowny slowanské počátkové Listowny také aneb Archiwu hned geště téhož léta učiněni byli. Ačkoli pak k listinám zakládánj Ústawu se týkagjcjm, ke gmenoslowům (katalogům) knih a dobrodinců, k Zápisům a Pamětnicem učenců řeči čslow. genžto prwnj Listowny základové byly, nowá pjsma a pamětnosti přibýwaly; nicméně všecko při knihách na straně odložené w nepořádném stawu nepopsáno, tak že i hynauti mohlo, se nacházelo až do r. 1836⁶/₇, we kterém za přičiněnjm Bolesl. Wrchowského a tehdegšjch Knihownjků po bedliwém uspořádánj Knihowny i Listowna se do pořádku uwedla. Když giž skrze to zvláštnj pro ni gmenoslow sepsán a zvláštnj mjsto w Knihowně gj odděleno bylo, učenci tak gak Knihownu skrze Knihownjky gi řjdili, pokud i s onau k Ústawu bljže se nepřipogjla, a pod tauže zpráwu, pod kterau Knihowna stogj, se nedostala. Uložena pak gest Listowna k zachowáwánj listin Ústawu celého a gednotliwých částek geho, k zachowáwánj obrazů, penjzů a giných wůbec, zvlášte ale Slowanstwa se týkagjcjch pamětnostj.

Dosawádnj staw gegj.

	Listin.	Obrazů.	Pamětnostj.
Když k Ústawu totiž 8. dub. 1831 připadla pod čj. 34 měla	151	2	5
Téhož léta 1) přibýlo darovaných starých penjzů	—	—	12
2) P. Joz. Milowuk darował	—	10	—
Roku 1837/8 1) Dr. J. Šafářk darował rozličných mužů slow. podobizny	—	17	—
2) Slow. T. Pawłowič	—	2	—
3) Dr. T. Mušický, Slawoserb	—	1	—
4) P. N. Andruškiewič, Polák	—	1	—
5) Dodány gsau; Nowý Dennjk, City Wděčnosti, Náwrh B. Wrchowského z ohledu vydánj Zpráwy o Ústawu, Zápisý Výboru Dopisowatelý 1837/8 w počtu 43, a Podpisy nitranských dobrodinců Knihowny — všeho	5	—	—
6) Wložén třetj swazek listů Ústawu 1837/8 psaných	19	—	—
Pod 41 čj. dne 25. čerwna 1838 Listowna má	175	33	17

IV.

POKLADNICE.

Poslednj, o čem nám geště obecnstwo zprawiti pozůstává, gest Pokladnice anebo Magetnost Ústawu we wydawných penězech záležegj. Nerozumjme zde peněz wýš při Stolici učitelské oznámených a ku

placenj Učitele slowenského na Lyc. w Prešporku určených, ale ty, které k potřebám zvláště Knihowny slowanské, (ke kupowánj totiž, swazowánj knih a t. d.) a k giným rozličným výdawkům při Ústawu slaužj. Hlawnjm zřjdlem důchodků k tomuto cjlí byly každoročnj oběť čtenařů Knihowny, kteréžto štedrostj dobrodinců rozhogňowány byly a býwagj.

Pokladnici hned při zakládánj Knihowny zřizenau pod dohljdánj neyprw p. G. Palkowiče potom gednotliwých Přednostů sami učenci řeči čslow. zprawowali skrze zvláštnjho, ze středu swého gmenowaného, Úřednjka, Účtownjkem nazwaného, který, wěc tu sobě swěřenau mage, penjze přigjmal, nač bylo potřebné wydával a konečně ze wšeho toho, skůr samému Protiúčtownjkowi, tak wšem weřegně w ustanowený čas počet skládati musel. Úřad wšak ten léta 183⁴/₅ ke knihownjctwj připogen gest, což se i když Pokladnice k Ústawu připadla, tak zachowalo, že prwnj Knihownjk i Účtownjkem gest, kterýžto při opatřenj Knihowny i Pokladnici opatruge, podle pořádků z poslednjho Ustanowenj giž známých. Ku zprawowánj gegjmu roku 183⁶/₇ dvě zvláštnj knihy se swázati daly, z nichž w gedné magetnost gegj na dluzjch popsána gest, w giné pak přjgmy a výdawky hotowých peněz se zaznamenáwagj.

Mezi mnohými laskawými dobrodinci i takowé Pokladnice počjtuge, kteří se na gistý čas každoročně gistau summu platiti pjsebně zawázali, gakožto Dw. p. p. Mich. Hodža w Sw. Mikuláši a Karel Adamič na Bukowci sl. b. kazatelé, Wys. Uč. p. Ladislaw Paulini ček. úř. kazat. a Wýb. uč. p. Pawel Olljk práwnjk. Abychom pak známo učinili, gakowý přjgem a výda-

wek peněz těchto veřejných bývá, potom w gako-
wém se stawu magetnost Pokladnice nalezá, zde o nj
zpráwu z toho času, co k Ústawu i s Knihownau a Li-
stownau připadla, podáváme

1. Na hotowě.

a) Přjgem Pokladnice.

	wjd. čjs.	
	zl.	x.
Když k Ústawu připadla 8. dubna 1837 měla.	32	52
Gež tě potom až do 30. čerwna t. r.:		
Dluhů za čtenj knih se wybralo	5	40
Z dluhů za Plody a Truchlozpěwy přigato	11	50
Obohatili gi laskawj dobrodincowé		
a sice:		
Dw. p. Jan Trokan w Kostelném sl. b. k.	6	13
Dw. p. Ctiboh Cochius na Jasenowé		
sl. b. k.	2	20
G. Jan Makóni cestugjcj barwjřský		
towaryš	5	—
Giná menšj dobrodinj spolu	3	32
Od lho zářj 1837 do 25. čerwna		
1838 přigato:		
Za tohoročnj čtenj knih	58	30
Z dluhů starých za čtenj knih	23	32
Z wypugčených kdysi na hotowě peněz		
přinawráceno	30	—
Za Plody a Truchlozpěwy	52	20
Za Modlitby a Gmenoslowy k rozprodánj		
darowané	2	30
Obohatili gi laskawj dobrodincowé,		
a sice		
Dw. p. Mich. Hodža přispěl na r. 1837 ⁷ / ₈	} podle za- wázanj.	10 —
Dw. p. Karel Adamič . . na r. 1837 ⁷ / ₈		2 30
Wyb. Uč. p. Paw. Olljk . na r. 1837 ⁷ / ₈		2 30
Strana	249 19	

- Přenešeno
- Nitranštj dobrodinowé (krom
těch, genžto giž roku 183^{8/9} přistau-
pili) a sice;
- ze Sobotistě; p. Bohuslaw Ant. Šulek
lékař wogenský, Sam. Jurkowič
učitel, Drah. Šulek ček. bohosl. Pa-
nj Drahomjra Šulek, Julia Jur-
kowič a Judita Kutalek; p. p. Samuel
Kutalek, Jan a Ondřej Tomančjk, Jan
Zatkaljk mladenci; p. p. Pawel Kuta-
lek Notarius, Pawel Hanzljček Rych-
tář a Kurator, Ondřej Kaňa pytlíkář a
Kurator, Sam. Zatkaljk tkadlec, Mich.
Šebesta pytlíkář, Mart. Zatkaljk tka-
dlec, Tom. Chodúr rolnjk, Paw. Še-
besta pytlíkář, Mich. Tomašowič ku-
pec, Wys. ur. p. Frant. Dohnáni Bože-
njk stoličnj; p. p. Ondřej Šimšalek
tkadlec, Jan Šebesta pytlíkář, Mich.
Hornák kregčjř, Jak. Mittler ranhogič
Izraeljta;
- z Rowenska; Welkom. a Wys. ur. p.
Jan Petko sl. St. Nitranské Mjsto-
slaužný a sl. ew. cjrkwé sobotištské
Dozorce;
- z hornj Doliny; p. p. Matěg Toman a
Pawel Rybníkář rolnjci;
- ze Senice; Wys. ur. p. Pawel a Jan
Bzduch Adwokát;
- z Kunowa; Wys. ur. p. p. Joz. Konrád
Boženjk stoličnj a Št. Šubert Adwokát;
- z Březowé; Dw. p. Tom. Hroš. Diakon
po dwakrát;

wjd. čjs.

zl. | x.

249 | 19

		w jd. čjs.	
		zl.	x.
Přenešeno		249	19
ze Skalice; Ur. p. Paw. Mazúr stoli- čnj zeměměřič;			
z Kertě; Dwog. p. Giřj Moštěnan sl. b. k.			
z Jasenné panj Emil. Widowský, kte- rjžto, neywjce přjčinliwostj prwnjch třech, k tomu ejli učinili sbjrkú, aby se zdegšj slow. Knihowna údem Ma- tice české stala, obnášegcej 183 $\frac{7}{8}$		72	40
Wys. uč. p. Matěg Šewrlay Prof. na Lyceum		2	30
Wýb. uč. p. Sam. Jurkowič w Sobotišti učitel		2	30
Ur. p. Alexius Čaplowič úřednj k při pan- stwj orawském		10	—
Dw. p. Ctiboh Cochius w Jasenowé sl. b. k.		10	—
Ur. p. Dan. Janowie úřednj k při panstwj orawském		10	—
Wys. uč. p. Sam. Wanko ček. úř. kazat. .		2	30
Wýb. uč. p. Ondřeg Wacula učitel w Holiči		2	—
Gednauc při zábawce učencù na Knihownu podepsáno a zaplaceno		35	45
Giná menšj dobrodinj obsahugj		12	29
Summa přjgmů od 8. dubna 1837 po 25. čerwen 1838		409	43

b) Wýdawky.

Od 8ho dubna 1837 do 25. čerwna 1837.			
Z plodowého dluhu se wyplatilo		40	—
Za wázánj knih		6	4
Poště od listů		2	50
Za pečetnj vosk a papjr		—	53
Rozličné drobněgšj wýdawky		3	1
Kaupilo se knih (gedno půlročj Kwětů a giné) za		8	30
Strana		61	18

		wjd. čjs.	
		zl.	x.
Přenešeno		61	18
Roku 1837 ⁷ / ₈ vydalo se:			
Na vyplacenj ostatku Plodowého dluhu		20	—
Za wázánj knih		24	3
Poště od listů		2	1/2
Za pečetnj wosk a papjr		7	7
Za přinešenj poslaných darem knih a menšj potřeby		7	53
Kaupily se knihy gakožto: slownj-ky, česko-německý Jungmannůw (pokračowánj), Polsko-německý Mrongowského, a Rusko-německý Šmidtůw, Kwěty, Časopisu českého Muzeum dwa ročnjky, Bibl. záb. čtenj, Hvězdoslowj od Smě- tany, Přjrodopis od Filcika a t. d. za		147	2
Tedy od 8. dubna 1837 po 25. čerwen 1838 vydáno		269	23 1/2
Což když se odáhne od přjgmu		409	43
W Pokladnici dne 25. čerwna 1838 zů- stává		140	20 1/2

2. Na dluzjch.

		wjd. čjs.	
		zl.	x.
Na těchto dne 8. dubna 1837 Pokladnice měla:			
Za čtenj knih od prwopočátku až po rok 1836 ⁷ / ₇		227	33
Na list Dw. Štěp. Důgem Staršjm bratr- stwj nitr. k napomoženj Knihowny psaný podepsáno a nezaplaceno . .		13	23
Strana		240	58

	wjd. čjs.	
	zl.	x.
Přenešeno	240	58
U dlužnjků, genž hotowé penjze z Pokladnice vypugčili	50	—
Za Plody a Truchlozpěwy dlužni gj byli	139	30
Za Modlitby p. Kuzmáního z Knihowny kaupené	7	40
Roku 1837/8 k nim přistaupilo:		
Za čtenj knih na r. 1837/8	21	—
Na zábawce gednau podepsáno a nezaplaceno	30	20
Za Gmenoslowy wzaté dlužní gsau	2	55
Úhrnkem	492	23
Z tohoto dosawad zaplaceno gak se z Účtû widj	125	52
Má Pokladnice na dluzjch dne 25. čerwna 1838	366	31

Poznamenánj. Dluhy tyto, obzwláště co se těch za čtenj knih od prwněgšjch časû dotýče, pro weliký nepořádek we wedenj účtû, genuž se ode dwau teprwa rokû pořádnostj Účtownjka Dan. Jar. Bořjka spomohlo, welmi gsau negisté, geli-kož mnozj z dlužnjků po swětě rozptýleni gsau, ginj se wymluwagj, že zapsanau Knihowně obět tehdegšjm Účtownjkům zaplatili (čehož však nynj žádné stopy nenalezáme), ginj zase dluh swûg, ačkoli gehu dobře sobě powědomi gsau, docela se zpečugj wyplatiti. Co se tedy do statečnosti ostatnjch dlužnjků nadjti můžeme, k očekáwanj gest z dluhu tohoto okolo 200 zl. w. č. Bûh deyž, abychom aspoň tolik dostali! —

S l o w o k w l a s t e n e ů m a p o d - p o r o w a t e l ů m.

A tento gest znik, zrůst a přjtomný staw weřegného tohoto Ústawu slowanského, což milému národu našemu w známost uwesti a tak zvláště dosawadnj laskawé dobrodince a podporowatele z ohledu wynakládánj potřebných obětj swých přjtomným spiskem ubezpečiti sme se wynasnažowali. Nechceme však zde wypočjtati výhody, které přes celý čas trwánj swého ustanowenj toto Slowensku přineslo a geště wjce přináseti slibuge, anť dostatečné swědectwj o wážnosti a neywětšj platnosti geho ta sama wěc gest, že se při něm wyše 70 mladjků slowenských w národnj řeči swé—téměř gedinké to památce po slawných předcjch našich — w těchto nepřjzniwých nám časech wzdělawá, aby známostj gegj obdařeni gsauce, opravdowými wzdělawateli Slowáků se gednau stali.

Zde všem Wám, welectěnj dobrodincowé, kteřj ste wzácnými oběťmi swými Ústaw tento podporowali a skrze něg naše a celého národu našeho dobré napomáhali, ty neywřelegšj djky skladáme, to o sobě řjci mohauce, že lásky a důwěry Wašj k nám pořád sme se hodnými státi usilowali. Že ale Ústaw náš, gak to ze Zpráwy této patrné gest, s mnohými geště nedostatky a překážkami se potýkati musj, aniž w stawu, w gakowém se nacházj, stále zkwětati a trwanliwým býti může; přidáwáme upřjmnau prosbu naši k Wám a ke všem milownjkům rodu našeho, abyste geg, poznawše lépe nynj položenj geho, i bu-

daucně pomocnau rukau swau podporowati nepřestali a tjm horliwěgi, že gednjm toliko w Podtatransku našem pro řeč a liter. slowenskau Ústawem gest, všestranně upewniti hleděli. Což když se podařj, stane se on někdy hogným pramenem národnj vzdělanosti a wzbuditelem lásky k národnosti mezi Slowáky.

Potřeba neywětšj wúbec ta se cjtj:

1) aby se sebrala gistina anebo fundacj takowá, z njžby Učitel řeči a literatury slowanské slušný a dostatečný plat mjtí mohl,

2) aby se z nj přjhodná a zvláštnj pro Knihownu gizba platila,

3) aby se aspoň znamenitěgšj djla slowanská pro Knihownu stegně kupowati mohla, a

4) aby se neúplné spisy doplniti mohly.

Že sobě pak na tom, gak dosawad ste toho laskawě činili, obzvláště nynj dáte záležeti, když ste se giž lépe s Ústawem obeznali, tjm wětšj a gistěgšj naděgj se kocháme, čjm přesvědčeněgšj gsme, že se on každému prawdy ctiteli a milownjku důležitostj swau pro společné dobré celé rodiny našj poraučeti musj. A owšem čas gest swrehowaný, abychom se gednauc náležitě o sebe i o dobré swé národnj postarali, a nastaupili giž cestu onu, po které ginj bratři naši Slowané a cizj sausednj národowé tak krásně kráčegj, abychom těžkého sandu o sobě pro nedbanliwost naši o wžděláwánj národnj u potomného lidstwa minauti mohli, a abychom umenšili mezi nami počet těch, kteřj důkladně neznagjce řeči swé národnj, z nj předce žjti a w nj wynaučowati neswědomitě se osmělugj a nestydj, gako i těch, kteřj rodáky swé w bjdě a mrá-

kotách nečlowěcky zanechagjce, s cizjmi proti swým vlastnjm se spogugj. A který může lepšj tomu prostředek býti, gako gestliže základy, giž předce založené Stolicy této učitelské npewnjme, která gediné národnj vzdělánj za cjl mjti, od blázniwého odpadlectwj odrodu a řeči swé zdržowati, dokonalegšj známost řeči rozšiřowati, a tjm literálnjho ducha w národu našem pěstowati má, k tomu pak i dosti četným bratrům našim Srbům na Lyceum študugjcjm k gegich vzděláwánj národnjmu a wúbec k lásce slowanské přjležitosti poskytowati bude. Gak wúbec všech šlechetných a horliwých Wlastenců slowanských, gimž štěstj a dobré lidstwa na srdci ležj, k cjlj tomu o pomoc, sjlám a možnosti gednoho každého přiměřenau, uctiwě prosjme, tak zwláště Wás, Ewangeličtj kragané, pro které se zde mládež w liternjm uměnj k úřadu kazatelskému a učitelskému cwičj a připrawuge, snažně žádáme, abyste o upewněnj Ústawu našeho, neywjce pak, genž ste školám a cjrkwjm předstaweni, pečowali, by všem potřebám a nedostatkům gehu wyhoweno bylo.

Poněwadž si my pak odbjránj drahých obětj Wásich na to uložených osobowati nechceme a nemůžeme, té gsme naděge, že ze středu Wlastenců našich obětugj se mužowé, kterj tu starost na se rádi wezmaw, a všem sbjrkám bezpečnosti zjskagj, aby k určenému cjlj slaužily a žádaného owoce přinášely.

Konečně slowo naše k Wám geště obrácjme, genž budaucně při Ústawu tomto vzděláwati se budete, abyste w horliwosti a pilnosti negen za přjkladem swých předchůdců pokračowali, ale ge i přewýšiti hleděli, což tjm možněgšj bude, čjm wjce prostředků

ke vzdělávání Vašemu přibylo a, gak se nadjti můžeme, i přibýwati bude. Nade všechno pak pilně v potřebách Ústawu dopisugte, pořádným vedenjm Účtů přjzně a důvěry laskawých dobrodinců vždy lépe k sobě nakloňugte a wůbec, w čem neywjce nedostatků widjte, k umenšení a odvrácenj gegich obzwlášť sil swých vynakládeyte, nezapomjnagjce při všem tom weřegně počet činnosti Ústawu Wašeho národu skládati.

Gménem Ústawu slowanského na Lyceum w Prešporku z nařizenj gehu

W Prešporku dne 25. řjgna 1838.

Beniamin Prawoslav Čerčenák u. r.

Náměstnjk tamže Professorátu řeči a lit.
českoslowenské.

Naprawenj hlawnjch chyb.

Strana 3 řádek 11 čti všem.

- 4 — 32 — byly.
 - 7 — 4 — ceychem.
 - 7 — 10 — pohaněnj.
 - 12 — 20 — zvláště.
 - 16 — 30 — tehdegšj.
 - 23 — 7 — w Prešporku.
 - 26 — 30 — prohlásil.
 - 34 — 27 — saukromným.
 - 38 — 25 — byly.
 - 40 — 12 — který.
 - 40 — 27 — kmenù.
 - 41 — 17 — horliwě.
 - 42 — 25 — Kollárowa.
 - 48 — 16 — Dopisowatelù.
-

Následugjej giž na tento čas knihy, co magetnost
Ústawu, gsau buď u Wys. uč. p. Prof. G. Palkowiče
w Jozefské ulici No. 892, buď u Knihownjka při
Ústawu slow. na Lyceum k dostánj:

Wšecko newázané na wjd. čjslu.

Házûw Nowý Zákon wyswětlený, k dobrému
Ústawu wydaný w Prešporku 1805. 2 díly w
4. po půl ceně totiž po 2 zl. 30 kr.

Biblj Swatá wydánj Palkowičowa r. 1808 po
zmenšené ceně totiž po 5 zl.

Poezye od Bohusl. Tablice. 4 djly w 8. we Waco-
wě 1808 a násl. po 1 zl.

Slowenštj Weršowcy od téhož 2 sw. w 12. w
Uh. Skalici 1805 a we Wacowě 1809 po 1 zl.

Auğšpurská Confessý od t. we Wacowě 1808
w 8. po 1 zl. 15 kr.

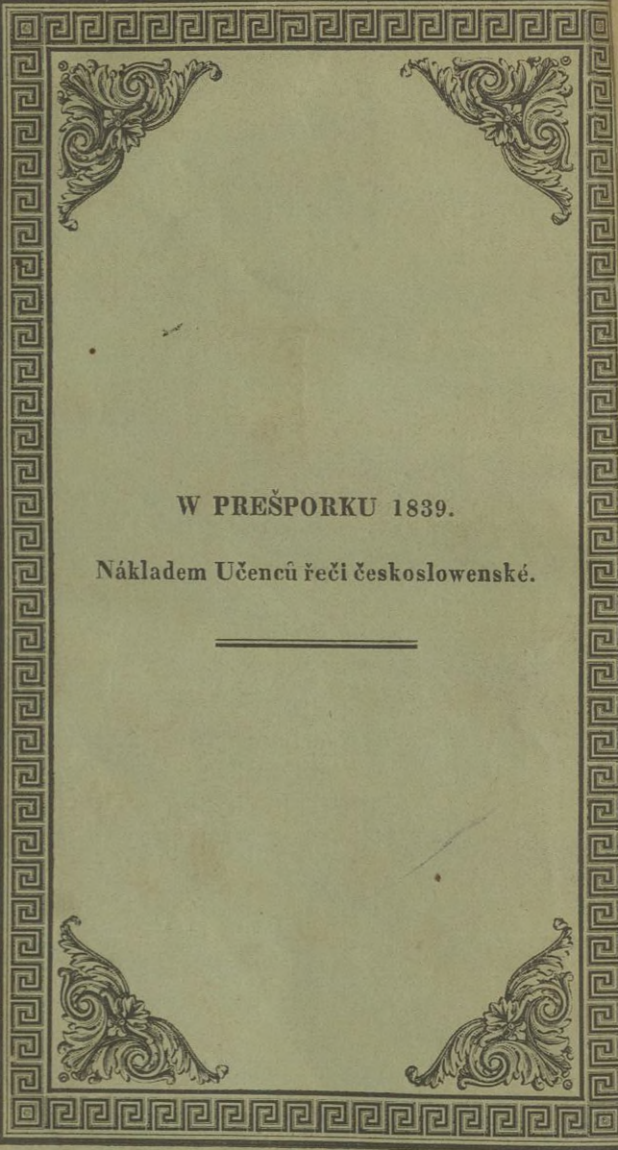
Určenj člowěka z německého od t. w 8. we
Wacowě 1802. po 24 kr.

Lidomil od t. po 1 zl.

Krátičká Dyetetyka od t. w 8. we Wacowě 1819
po 45 kr.

Uměnj básnjřské z francauského od t. w. Bu-
djně 1832 na 8. po 30 kr.

Plody učenců řeči a lit. čslow. w Prešporku 1836.
na 8. po 1 zl. 30 kr.

W PREŠPORKU 1839.

Nákladem Učenců řeči českoslowenské.
